

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

— — — — —

کتابِ ہذا موصوم بہ

۱۵۵۱

۱۵۵۲

معراج نامہ کلاں

بزبانِ کشمیری

مصنفہ پیر الدین صاحب قریبی مرحوم۔ سکنا موضع پرپور۔ پٹن کشمیر

دفینہ بایش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب ہماراج زبیر کنبازار بنگر

{شاخ}

مالیہ بازار۔ امیر اکمل۔ سیرنگ کشمیر

در سال ۱۳۵۶ھ تحریر شد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند اولم بر نور گردان
مشرق ساز از طبع لطیف
نیچ کھکے کاسم از نور زبید
ملایکین انسان زری طبعکار
اوسے فرمود شاہ شاکرین
برن از عابری بیہ ناک
کرم دران بلغم بیماری تل
جلی کرم انقلب بلمس
عطا کرد در دو سوز عاشقانه
بیان کرد حال معراج محمد
برہمنہ در کلمہ کنہ فصاحت
خداوند ازہ ہرک فتاح ابواب
مرہم بیدارنی مشکل کرم حل
غریب از جان شماردش غریبان
سلامت بخاؤم از جملہ آفات
طفیل آل احمد ہر صحابہ
سین ساری رشک کنک لال
نثار احمد جانی نعم جہہ محمد
کرد عرضی پیش شاہ لولاک
رولہ امانہ نس سلطان پیش
محمد لامکانک شاہ فیجاہ
محمد ماہ تابان نبوت

بنور جمعی سرور گردان
زبانم را گرفت شانی امیر
عنایت کن بمن نفع بخش محمد
چو کس طاقت را مل نہیں بالا
رحیمم نعم شفیع المذنبین
ذرت کیا زانہ کاٹھ حمد الہی
کران چو بس التجار زاری تل
کرم از جلوہ جانانہ دل خوش
بیان کردہ در دوی نورشانیہ
حلاوت بخشیم بکس براس
نہ ہمیش شاعر نہ جھم نہ نج قیاس
دعوم لوفیق ذائق کرمہ برات
گزٹھم معراجنامہ مرہ مکمل
خدا یا کاسم امراض غفلت
کنہ بخشیم کرم عفو خطبات
کجا یارای شکرش بندہ باد
نمی خاموش تر یک قبل قال
ولہ ہا سابقہ از جامع سرمد
نعت شریف حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم
محمد ملک عرفانک شہنشاہ
محمد نیر برج رسالت

گرہ بکشای از طبع ضعیفم
نمود را در سخن کن بہر اندوز
سپاس حمدی بی زری ہر وار
دنی حمد خداوند تعالی
بیای کی یاد کرم مشک کرناک
زہ لا اخصی ہر ت و نس کما ہی
کرم صیقل مرہ از قلب سفیمس
نور زبان درو لم از عشق پیش
الہی بخشیم لوفیق بے حد
فلالت کاسم آئینہ خالص
نہ کردہ رفیق اندرین باب
براس ہر یک کرم ہمہ
الہی سعی من مقبول گردان
رجا دارم عطا کرم بہ دولت
کرم بہان عطا با جملہ احباب
ز حمدش ہر یک شرمندہ باد
ذرت کیا زانہ بدر الدین احمد
دعوم امامہ دے لوفیق احمد
دعوم فریاد نس کن از دل حال
ہر آئینہ کس مرہ بہت لقیس
محمد ہر خشت ان فتوت
محمد دافع شرک ضلالت

محمد شافع روز قیامت
 محمد نور او نور علی نور
 محمد نام او طاعت نور
 محمد ناجی ابلا و آدم
 محمد نه فلک نس آ بصر
 محمد رحمت العالمین
 محمد را ندا آمد ز رب
 رافیل طرز اگر بیان اجل
 محمد پیا لش عرش اعلی
 تنق صدرش الم شرح بکر
 محمد صدر الوان ثعلب
 محمد معرفت رایت ریت
 محمد آب زهره مطهر
 محمد مفتاحی مرسلان است
 بیا ای بدر عرضی کز بهر
 و نه از سوز دل فریاد بزم

محمد متبع جو کرامت
 محمد مالک سندان کون
 محمد العزک تاج بر سر
 محمد سنجک مستندان
 محمد جمله عالم نس جو محتاج
 محمد آنکه حق گفتش فاجی
 که جان لوی اتری بیده
 محمد جا کرش ناموس اکبر
 محمد قاف سینهش نجلی
 محمد نور برج اصفائی
 محمد حفل آرای طرقت
 محمد صاحبش بود عمره
 محمد پیرا شیر و شیرین
 محمد بدر دنیا بدرین است
 کس پیرس خزان شکس
 پنهر پیرت بهر بخاک لچاک

محمد برج لایلا کمره نور
 محمد فخش بر سر سیر
 محمد داعی مخلوق عالم
 محمد چاره ساز و مندان
 محمد آن شهنشاه مدینه
 زما زاغ البصر کر چشم شهلا
 محمد آنکه جبرائیل و میکال
 محمد قلع او طافوس خضر
 محمد فخش یاسین و کون
 محمد ماه امج اجنبانی
 محمد ماهر ریز حقیقت
 محمد تابش عثمان بیدر
 محمد خاتم پیغمبران است
 سنده دین او میل الطین است
 لکه پیر و کمالس زار بزم
 ندم خداز طفیل شاه لولال

منقبت شریف حضرت محبوب جهانی شیخ سید عبدالقادر جیلانی

کرم خوش خاطر شاه باغوث
 دهم درشن گزیده دلش باغوث
 بهر سس استغنه از احوال دن
 بهر توره کوی مره نا باغوث
 ولت پوشاک قطیبت نه در
 نتخه باطن مره کرامت باغوث

مره چالوی نا بهر اید باغوث
 مره لید و ات دایس یار باغوث
 سٹھاہ کیمت مره بهر باغوث
 زه بهر می خد زنه بهر باغوث
 سوکر فخن صاحب ارشاد باغوث
 زه بهر کل سوار اقطابن غوث

کرم تر صط لولان باغوث
 دے از دودل فریاد باغوث
 ولس بهریم آند کو دانه بغداد
 رسل الیہ زه بهر باغوث
 نتخه باطن لوت زور باغوث
 کرامت چهره بدار باغوث

پہرہ چانی طہرہ مل استنادہ شد
کرس منظور نہ پس دایہ نوٹ

تمام عالمک افراد بانوٹ
بکاتب یک نگاہ کن پاس لند

کران عرضی چوبہ الدین مسکین
دل دین چوبہ س گنت بریایان

بیان تمہید کتاب مستطاب تحفۃ الابرار بابت تصنیف آن

شبہ کہ اس مجلس پر الزار
نلاوت کار ہر یک با ایب اسو
مخصوصا اس دین گاہ عالی
کران عرضی بانار محمد
قنادین اندر اس شمع کافر
زنجو اب زرخ زلفت نشان
در آن محفل سٹھاہ عالم نہ فاضل
بشوق و ذوق امت اس لالان
نمن پشہ علماء اک کھنہ بکھر
رسول صاحب ثنالن پس پو بجی
بیان عظم معراج حقیقت
مفصل و معراج چوبی امک حال
قصایدنا زمعراج محمد
مرہ گو شوق درون گیم مفصل
کرم الحاح نمو نیر کال بید
سٹھاہ مضمون زارم از مدارج
پوسدس نرجمال جھنہ بین النش
مدارجہ نش انہ مضمون اکثر
کرم منہ منتخب زولون کتاباں
بہ چون اکبر پیر پیر و نالشاں

بنام سید دین شاہ ابرار
مسلمان شایقین اندر مساجد
بدر بار رسول فیہ الجلالی
سہ سج کیا نے زن اس حبت
در نشان جاریا نور علی نور
چیم نت شغف پاکس شامیانہ
بہ حافظہ قاری کیت عامل
اول پر حافظہ آیات قرآن
پرن و عطا ہیکل بن نگہ
خدا وینک ہزار سی ہزار ما
کران یہ مختصر باطن نصیحت
پس انگہ مایہ کر مدح خوانی
کہ ز ذوق درون ز شوق بی
بہ بار و مجتہ شایقینو
ژہ کا شر باٹھ و ن معراج احمد
عالمس نہ تنائی نش مضامین
بلا شک کھی زجم آئینہ خالشاں
تنائی تحفہ زاد المجبین
و نم ز فینو خات انجناہن
مخصوصا کاثرن باین مبارک

شب معراج شاد ہم چاہو
شہا جمع گیمت اس از جد
پے در مان بدر بار محمد
مترین اس از انوار حبت
سٹھاہ دی پر وہ دیوان ابرار
نہ فیہ ہم کران نورک نشان
سٹھاہ بیعت نیان کلم کلم خوش
پس انگہ قاریو النجم و حمان
سوما عطا سو بیشک اہل تقوی
پاس حضرت سلطان لطفا
بیان کرد اعظم معراجی حال
نعت خوان گے لرن خوش بیانی
لیکن مختصر ہم اس مجمل
رفیقہ دوستو نہ ہم شینو
مخیم یاری اٹھا پس الزمعراج
ز تحفہ قادری زاد المجبین
مدارجہ منکر کرم معراج سرور
نقوم زیر مطالعہ ہر مسکین
مرہ بر و نظم ولوان خوش باین
اہولن ہم بیت رسالشاں تاک

پیران آسن گهی سخن شناسن
بنک دوان ز قبل قال معراج
بلو با سابقه چاهم میوک جام
بیای بدر احمد مختصر کرد
ده دران ایل دیون از بیانش
دوره آسن گمینن که آسنه باده
رسول اکرم اسرار باون
کران راوی روایت های بسیار
دنان بعضی برضای مبارک
سطحاه اقبال را همیشه بتکرار
در آن ثبت سرای آتیهانی
منور آسو از نور تجلی
چو پهنه پیمان از عرش اعلی
از آنحضرت درونی و برونی
سینت منتفق بم آسن با هم
لبیان بے سرو سامانه مبحث
کران نسابس خبر اسما هم
فلو ی روح الامین قال ائمت
گنهگار هندی طوایر اعمال
چوین اعمال افعال احوال
به و چو بلاء آتیهانی شاه دبیس
مر از احوال جویشم گز نه آگاه
لجس ای و نه ای شاه شرفاک
عبا از سوره یاسین ز غفار

پیران ن منحنه آسن سخن شناسن
عبادند اکرم یاری دین کار
آغاز کتاب حکمت پنج آراش افلاک
چکن بلغار چوک اذ میانش
دوره دونه آسو عمر شاه لولاک
بکرسی عرش نس اوار باون
فنان بعضی بیج الاولس متر
شمالک کنه فنان لوینک مبارک
کردی اتفاق چه بود معراج
بده سباج ملک لامکانی
صفا و مروه در ثوب جوارش
مکان پاک آن سلطان بطحا
ثارت آسو در دلهای کفار
خصوصا بیت شمس متر آسن سرجم
مکر آسو سلطان پیمبر
کران واقف بپایان حتمین
خصوصا با یلس احوال محشر
تبر کارن هندی افعال احوال
سطحاه مخروین سبیل بپوش خاموش
رسول اکرم نس ناز نبیس
وینی و چو یک طها و فرحان خور
ببر نشو بان خلعت پوی لولاک
جناب شاه دین خاموش بوز

گزهک لشای بوزت حال معراج
بگویم نامه معراج سرکار
که تا سازم بیان آغاز تا خام
چو عاشق منتظر حلدی بیان کرد
ز بحث سرور دنیا و عقبه
خداین که ناون سیر افلاک
کس منراختلاف چه بود اخبار
ربیع الثانی یک کینت بروی متر
لکھان چو مختلف اخبار بسیار
شناویم حب سولیل معراج
سو خانه فیض کاشانه مجلی
که جبریل امین شد خاکسار
حد کارن حد آسو اندرونی
گرزان اندری مان نیمه عیار
کمر بنه بخون پاک حضرت
خداون سوز نس ناموس اکبر
احی شبه شاه دبیس حال ائمت
نه طلیعت گوسطاه مخروین مکر
چوین اثر زمانک جمله احوال
پیران فرج لنا بادل نھون کوش
براری عرض کس کای شاه
نه کم چیرن کرک غمگین پیریل
بسنراج لعل چو زه بر کار
آخواب ناز گو غمگین به بوزت

غرض بچم اس غم ساری سہ آری
 سو کشف الکذب و زبیر بالا
 لکھو اس بعد ختم این رسالہ
 چہ گوشت شاہ بین امر و مرقوم
 بجزیل بین کامی بہتر مرقوم
 میرہ باین چہم حبیب سوار سوار
 بیک کابل شد حکم خداوند
 ز قبض جان مردم کردی
 سمیت روز مویبت سبب
 غبار از عرش عالم ز امر باری
 سماواتن پوزیت بر پور
 ز مشعلہ مای نوری شمع کافور
 چہ لازم دوزخ گری کرکست
 خوشی لازم چہ مشبثہ ملار
 کرن صافی با ہمار سخافی
 بین اسرار بایں از شبانہ
 غلاف ہر یافتنی ہشتی
 بہر سو آب پاشی کرہ ناول
 بہتیم گوسٹھاہ کمزور بیجان
 سٹھاہ گواہ دلہنہ کندہ دور
 سبب نی حکم از اللہ اکبر
 انن ہمراہ ان ماہ یگانہ
 سو چہوی بے سایہ سان ہندو سیاہ
 انسایہ قدر چہوی میانہ نور مطلق

اچ شہہ سارا اندیشہ ریت آری
 بہتہ اک حکمت یہ از معراج سرور
 بعون ذات حق بے فیل قالہ
 پے دفع غم سرور لطیف
 برو سوی بہان با پردہ نوم
 سافیس سین نی حکم باری
 ملک ساری سویت ذل کمند
 چہو آمد مد محمود و امشب
 بویارن و قدرت انتہائے
 دیو زینت بکری ناجہ بین
 چہو ہر شہیم مشک عنبر
 چہو پیروی حکم با گردن گردن
 ہشتک نشان نیکت بر کربت
 کرد نی حکم باری سوی خیر
 شب قدر محمد حجیم ہانی
 بفرمان خداوند الہی
 و ترک بر سر جوش ہم بکری
 حکم حضرت اللہ اکبر
 ہشتن کیا سٹھاہ لہر کشتان
 نرا این اس بچم بہان سین
 بنام حضرت ناموس اکبر
 گزشت انتن محمد بای پیروی
 رہوی نور مجسم پاک مایہ
 ز لیشی الطحی عالی نسب چہوی

حکیم غم چہو پائے حق تعالی
 سوائی این بہتہ ہر نہ ہو شکوہ
 بعلم خویش نشانی اس معلوم
 سبب فرمان نی از ذات اللہ
 گزشت خلقن نہ ہن زہر بیکار
 زہ کرنا دی ہنری مشبہ باری
 بفران بیل گونی حکم سنگی
 چہو آمد مد مطلب مشب
 کرد صافی و وفادار ساری
 ز کوثر پر کردنت آبہ سین
 کرد لہر و شنائی تیر از نور
 ز گردش وزہ بیت ہمیں مہین
 کرد و اخٹک دوازہ بیکار
 کرد پیرا و خورن با غلامان
 بویارن و قدرت انتہائے
 سبب عرش نشانی کرکست
 شراب از حوض کوثر ہر ناول
 ز گردش گو فلک باین یکسر
 محلل مای ہشتی ہر چہو
 مشور گو سجادہ داری ہم ش
 زہ گزشت سوی محمد فادانہ
 سو چہوی محبوب دل از مہوی
 سو چہوی مقصد پیروی زان بین
 لیا اس مطلب سی مائمی چہوی

محمد بن عبد الله مشهور
 زحاصلان تحرم ان بسیدین
 سوکرتن خوابه نشه بیدار جلدی
 بکن و تحیل نه نابین بوانویم
 ان از خانه مانی بشادی
 براق برق ایتس کتور تھویت
 پھو اک دستارن لوک حواله
 مرتین زین کرک رنگ چارک
 ان محبوب میو لوی با سیر
 ر سبع آسمان یکدم کرن طی

محمد ذراو لوری علی لور
 تن سینه فراخ و گنج اسرار
 جلدی گزیده ان جلدی جلدی
 بوکاسس سار غم دیو دیو غم
 کرن خوش از لوب کاسس غمته نای
 بخت کم پهنه نم لپهل ساس
 بیخلسین خلعت لن حواله
 به ساروی خلعت ثلثانه همراه
 بن قدرت بیاوس کهنه کتیر
 دران حجره کلا محمد اسو خفته

محمد باعث ایجاد و تکوین
 بر زن آفتابا به نس چو نثار
 سخانه اقم مانی یوی یوی غم
 کرن راضی بسکیم شاه عالم
 پیش خلق یوی یوی پیم پیم
 پیم رضوانس حواله پیم پیم
 براق غمزه کرک و مارک
 بمعده براق بر پیش شهنشاه
 به بورت گویندانه حضرت جی
 در آمد جبریل کار بخته

عرضی گذراندن تبرکاتین علیه السلام بمرت حضرت

عرض کر جبریلن یا مکرم
 مبارک و ز شادان یا مکرم
 چو امشب شبایانه و سمایان
 بهنم سر و بے جان یا مکرم
 چو بدر الدین از شوق لولالان
 مہ باری کو هران یا مکرم

و تھوار منجواب شدان یا مکرم
 سلام و ہم بخت سوزن نم
 خدا این کر بفرمان یا مکرم
 پھو کاران پانه زی ازین نعلی
 بهر دم ز او سوزان یا مکرم
 منشرف از زیارت کرک لند

کری ذاتن عنایتهای بسیار
 کر شکرانه از جان یا مکرم
 بهشتن نفع پهنه گیمت همکار
 ملایک چو نه بران یا مکرم
 خدا از وقت وقت بختی
 خدا سازم مان جان یا مکرم

در بیان بیدار شدن سرور کائنات علیه الصلوة والسلام از خواب

سپن بیدار بورت ثلثالاک
 براق برق پیکر هر سرکار
 یا تمید سوار می محمد
 محمد یا محمد نقش کرمت

فرشته گو روانه در او چالاک
 بخا لنس منز براقان عجایب
 سهاه مشتاق نالان اس بجد
 اکس خوته اک نهایت برگزیده

بخت تابیار و برق رفتار
 بده چل ساس ساری نرغایب
 طلکس بپ پرت الی اسو کتوت
 بغایت پسند پییده پییده

در آن خیل عجائب ک برافاه
 هراتی آن از چشمانش بحار
 مرض ماهوی غرض نه از نعم حال
 زه پیشش نعلین چهری که مبتل
 براقن که حقیقت سارا زلفار
 پیشش خلق آدم چاچو هم مه
 بکر پیشش میس چهری تلخ تارک
 ننا جوان در قران لسان پاک
 بهوی غم چو هم گزیده منظور نگاه
 سین منظور از روی نیت
 الکل پورته زین او بیت حمور
 ز برق نثر نثر نثر بهر تیغ و دیار
 عایت بیاک چو انبان عباس
 شو نگت اندر سر کس آهوانی
 ز آواز پر جبریل تا امت
 چو هم بر سر ستاده آس جبریل
 چو هم و حین کله ای محبوب نزل
 دنی امشب بلا شک پانه بیدار
 بنیوت کینسه چها ویدار از نام
 ادا کردم سپاس و هم نهجد
 نتفحه جبریل که از جوض کوثر
 زمره کوی سوابق مطلق
 به نعلین از یافوت احمر
 در آن طشت مبارک چکر النش

ضعیف بر خاوت آسود راه
 به طشت جبینی پرتویش سر
 لویه چکر کینن لوت جلال
 نثر زه نعم براقن یاقوت
 مرخوق احمدی چو هم شوق بسیار
 سحاه عشقن کرم غزل بین
 لعمر سوره طامانبارک
 حق منان شهر نشاء جوان
 به چو هم یکسین چو هم کانه نشاء
 بحکم حضرت الله اکبر
 کرک آراسته نور علی نور
 جناب حضرت حسین زاعلی
 چو فریادان رسول یاک الفاس
 غنچه نثر رباط هر چشمه نیش آس
 کرم و چشمه شهلا مانه نامت
 سلام انهم مانه حین از خداوند
 زه بر افلاک گاران از چو هم
 ادلو العزین رسولن نه بین
 باین جاه و چشم آغا و انجام
 ز فایت چو کران ای سلطان
 ان آب مصفا نثر معطر
 به به ستار از رضوان گرفته
 محلا و مطلا نثر منور
 اگر چه صاف نثر آسمان پاک

شبت روز آه و افغان آسود
 کین غم می زده کینک لوت لایغر
 مانه و نعم زه ماهوی عشق کمال
 نندی و ننه کویا کینه قیامت
 کنن کینن لوت و ی ماهوی هم مه
 فی اکره جان دل نشاء بین
 بکر پیشش آچو آن شاه لاک
 فی هم پندوی مه خضر طاعت
 کینن از کوی کرامت
 مرن سوی کرک از نیت نادر
 و ننه کینه نثر نثر آسود
 الکل بیک صبا زن نثر افقی
 بود راه حبیب سوی نهانی
 مه دل بیار با مری لوت
 غنچه نثر زجم در آن بقیل
 ننه لوت و آریا سپیدین نثر
 عطا کر نثر نثر نثر بسیار
 شهیدان نه صفین نه بین
 کرم تا مانه و ضو بهر نهجد
 وضو آسود نه کین نه نثر
 به به اک طشت زین حلق
 همه پوشاک لورانی سرشته
 ز آب جوض کوثر غسل کنن
 مگر از غم چقدر سلطان پاک

کران در طشت نشین صد پیکر
دل خلعت سل صلیب سنس
پیر اک چاکاه و لیس ز لیس
ز خانه در با بیل سزار
ملا یک اس با بیل همراه
باستقبال آمت نم برادر
روانه گے پیرت اللہ نامت
ملا یک بے نہایت بروٹھ لیس
بگردا گرد آن شاه حسنہ
کران داخل حلقہ شاہ بجاء
بمن دل صاحبین تابع ملک
سمت آمت باستقبال حضرت
سین خوشنود و رنگی رہ عیدک

الم شرح گاہ پوی صا پیکش
سر عامہ نوک زوہ شاہس
مکمل از زمرہ رنگ اختر
قدم یامعت بر نزلون ز خانه
چهل سال آمنت از حکم اللہ
بہمان تاریک مخلوقات شکست
بمسجد زلے از ہر اقامت
فرشتہ اندازی و زنت نم عظیم
کرت حلقہ فرشتہ دست لست
سوار ایشیل میکا بل سرور
سنت ساہیت اکس ہر امک
گذارے پھر انوار عرض تسلیم
نمو کر مر حبا لبیک لبیک
فرشتن منر شاہ اسو جلالان

ز بعد غسل نشین سلطان سنس
پیرا تعلین لاکن بین سنس
رٹن در دست آن چاکیکار
مجلد گو زمین کیاہ آسمانہ
پے نظمیم آن سرور سر اسر
ز خواب پیروشی مدہوش گیمت
دو گانہ ہر شکرانہ پیرت
کران گے شاہ وین غرض تسلیم
نستھے وین رٹوئی سن شمشاہ
باستقبال پران اس برور
بحکم خالق شلاق قدرت
پیشتر حضرت سرور نم عظیم
براق بمق رفت اسو پیران

صفت سراپائی برق برق رفتار و شریف برون حضرت

تسندی منور با سحر انسان
طکس نس کلمہ طیب لکھت اسو
تسہم اسو چول کا و بیابان
برنگ ابلق برت از ترقی
تسند باد نظر چول جائز اس
تسند خضر صاف نزل اسو گہرا
وفانی بریا و آسمان فلک سیرا
وہم او اسو پیر گوشت ز لیس

ز خوبی کم چوینہ از جوت غلمان
توے اسو شعلہ پیشانی او
تسنگرون چو اشتر اسو شویان
تسند کن اسو چول فیل پیغام
سٹہاہ الوزنہ نازک خوب تر اس
نمسن کر پوشہ کمپسن او حاشا
تسہم نروان بک عین سیر
میزن اسو از زمین پیروشی

وے کیا مہ جیدین نازین اسو
ز لیر احمدی زیبائی او
چو حجر سینہ اسو نم چو طایل
وچھون ولس کران اسو تسد ام
نمسن پیر اس از باقوت احمر
پیران گاہی کڈانی اسو دشا
سہم او بود از باقوت احمر
سٹہاہ منظر در عین چوینی

خوش آسین بجان هم عمر
 کران لیس و سس آسین ذکر الله
 بمسکایل ما فم آسین روت
 کرک حاضر براق برق قرار
 برافن یام طوطی وی احمد
 برای عرض کرش کای پیر
 محمد الله مطلب دایم شب
 محمد الله خدا این کرم احسان
 محمد الله مشب دایم فصد
 به ساروی بهر احمد پیرم به
 دران اثنا دس و چین بکار
 کد و پای مبارک بر فلک سیر
 بهر اس از خانه پیرت زده شک
 و سس منر غم رت جایا به ماه بهم
 بیک لکچر به پانصد و سی راه
 ز خنجر تیر تر تر دور و نزدیک
 که ای غمخوار امت جهان امت
 ففوک حاضر زری امت بلا و بر
 قسم بهم جایا امه الشمس سبک
 و سس لغای بهت بیت دیدار
 برن از شوق دل نام خداوند
 ز غم شحالی مینه دنه لگو برابر
 موب و بوز ز بر شاه لولاک
 که کر تیزی گزنی با لخبیر انجام

بختیانی نریش آسواز خوش کوثر
 لکام دین کرت با جملہ باب
 رکابش خف کرت پیرل حضرت
 پس خبریں ای سلطان لطیف
 پرن صل علیک یا مؤید
 بد آسویں چاہے پوزہ نثار گشت
 مہ نائن از کرم العام انشب
 کجا اللہ میرپ ارضی پیوید
 پس از غلامان محمد
 کرن از عابری احوال اظہار
 کھسودن بر براق برق رفتار
 پس شاہن مجہوتم اے برادر
 چہن کھا و ملا یک چہم شرفناک
 غم امت میر پیویم روز قیامت
 چہ نت تلکن یکانی نارہ دریا
 دران شہن گاہ خدایند
 کران نخل بخت چاہے بہت
 فکر نرا و ای شفیق امت خویش
 قسم پیویم چاہا منہ البیل مرید
 بہ پوزت خویش سدر سلطان لکاک
 برافش کھنوش ہمشاہ خرمین
 بجز بہ خبریں کرسہ فرمان
 ادب پیوی ناج لطف ابریک
 نمبرانی جناب سید پاک

چہن کتہ پیر آسوس نورہ لختہ
 بہر اسباب سیرت گہ سہ پرب
 آجی اعزانہ پیش شاہ ابرار
 برافش پٹ کھسوا از حکم مولی
 باین اعزانہ پیر پریای سرور
 مینہ آسوس ز عشقت بیام بیت
 مہ پٹ راغنی پین مجیب طلق
 محمد حامد محمد محمد محمد
 مہ ہو منہ زین کورت کینستہ
 بہ پیش شاہ دین سلطان ابرار
 نہایت ز بر گون کیا تہو شیر
 بہ پیریں غمکین حقیقت کہ ظہر
 برق برق پیکر منتظر ہوم
 طرطس پٹ کرن کیا نیت پٹ
 زمو باریک تر نایک باریک
 ہر شاہس سہن رخ رند نورند
 طرطس پٹ برق قال فلک سیر
 زہ بدہچی اثر شفقت غم پیش
 بخت پانہ زان پیر گنگار
 پرن حمد و ثنائی ابرو پاک
 پین مسرور آن بوز گکار
 پیر افعال کنی چندین از نیسا
 الالے برق نشان خوش اندام
 امام نسیب شاہ شرفناک

به گویند پیوسته هم نصارا
 کلامه آکنه بنهی سالتنت
 خداین پانه رچهنه جان تمنت
 سوگو دنیا سی ولان سابس
 اگر کره یک بان زن کانه کاه
 ننه امنت نه کره یی سا گراه
 هتا اک بر نه نیرت سنگ خارا
 یکانی ریمه نول آسوس بلا شک
 به حال سنگ کیه پلو طعمه نتم
 دهن خفدی تپی آن عقیقه
 هتا اک بر نه نیرت اک جمانه
 سور عنا آسورن لاک نگیناه
 به آسوسیا کشضاثر سیرفام
 تره دن کم آسن بنو کره اظهار
 سو آسوس بر سوگود ولت نه رات
 بر غم ای شه دنیا و عقیقه
 بایمهای جناب حضرت حی
 کرن جلدی پین ای باغام
 اخض کت آب شیرین از عسل جام
 به نه خفه زری کتی از عرش اعلا
 و چین راه اک سنگ مسطح
 پین بر سنگ شکر لعل از کار
 پین لای بکوه طور سینا
 آسوی آن رخسار و بر یگانه

سهارا بامنه نیت چه یارا
 یهودی و نصارا سار مرتد
 کرن داخل بخت هم بخت
 خداین شکل چهره شمر زمان
 امنت جان سارینه مال دنیا
 رسول اگر من کر شکر نامنت
 و چین در له سوراش هزاران
 ز جبریل امین پر شه پانین
 دس جبریلین ای شاه کرم
 قیامت و به پیا دشت نامن
 و چین بر راه استاده سر راه
 به آسواک کلاه گیمت سو فزوت
 به خسار دن رنگی ولت غام
 دس جبریلین ای شاه جان بخت
 زمره بر دو بنگر با فصاحت
 هتا اک بر نه نیرت اک جمانه
 رطوی پیغمبرن آن جام از
 کرن ادراه داره مبلغ ط
 نه چیت لای پین فرزند فرجام
 نیت پانه سوزان ایند پاک
 سه طشت گیس نل کوثر منفرح
 پس انگه بر برقی برق پیکر
 خصوصاً بر لکد گاه عیسی
 در اینجا اک کلاه پلو طعن بهرم

اگر کره یک پین سنین الفوت
 مبارک یابی پنه نه سجد
 زمانی پیمه زری خفنه کابس
 چو واقف پانه بر علم نهانی
 نداد پنه ات پابس نه نند شاه
 خداوند امنت خاتم ملکات
 زهر سوراخ آن سنگ مشک
 جهانک شله گاهن دین پناهن
 و نامن بیم کران آن برینا
 کر شخص متفهم راز بهرم و ناوان
 جوانه نازینناه مه جبیناه
 بشکل نه نشستن پلو طعن پوهرت
 به طشت گاه نه نیرت از جی شر
 جش لیس آسوس خشی به نال بخت
 جوان از عاقبت آسوی لشلاه
 لیس تخم شر بنده از شیر لجه
 بخشنده بی نهوی چه شرین جام
 دوان آسوی شخص جمع راه تخم پیا
 دس جبریلین ای سلطان بطحا
 مبارک پیمه ای سلطان لک
 نیت نون نه زل برقی رقتار
 نه دین کفنه شمس جبریل پیر
 نیت سلطان پین بر دو گانه
 کرانی جمع آسوس بهرم

جمع کر گزشتان تنگین بیان نکم
گنیز بر باد صد افسوس افسوس
سین و جین که ای سلطان بطحا
به پنجم فرگو متن چوئی و الجلاس
ارکونش چوئی منکر بلکه مانع
گودان منزه پس تسبیح صحره خال
خواهد نمود هرگز خوشنشین
جیلان جهان کان گردانند
طنابے بد بدوے بستند
هر چوئی بقعه سکها ان آه صلاه
دیس جبریلین ای سلطان ابرار
عمل و راه کران لیکن بترانه
کران ظاہر عمل چو نیست جان
تھے محرم در درگاه عالی
الهی چھتم از هر کس یاد
ریا کاری نشای ذات باری
خداوند ابرو ح پاک جسم

هر کان نه تنگین تنگین بیان
به دلیشت پر ز صحن بیان
به چوئی گمراه گمیت زان دنیا
به تر صا به تر نی چوئی گمیت
به شیرانک چو شمع جنت طامع
جیلان چوئی بهاس منزه ازل
کس چون میدمان مرشد
هناء اک بر دهنه بیالک خضا
ز بهر آب اندر چه پورده
بخاین بهر بیسین بهر زهوت کمار
به چھے تمثیل آن مرید یاکار
بنا آهتو سبک سبک سبایی
بیاطن نم چو آسان کار شیطان
بروز شر از تره های
ز بدعت تا کفر و شرک الحاد
بخی حضرت یاسین طاه
صلوات بهم تخت روز بجد
شنائی مصطفی محبوب باری

نهی پا طعن نشنوی عمر افسوس
به کرد افق اسد سن قال و قبلس
چو گویمت منزه به ماسن به مناس
بیس چوئی جفتی ز کبر گمیت
چو بکمالک راه فی مملکت بیس مال
لیماه بد صر صبا بهر چو اهل
مثال پیر میرم و اله دارند
چوین استاده روزت بر سر چاه
ولی اناب نمایان سواز چاه
به کس اسباب کھار ان کرانه اظهار
تھے پا طعن چو مکار زمانه
در گاه خداوند الهی
تھے پنجه بقعه کھار ان چو بی خالی
گنیز من مقررین در نارسای
چویم از مکرزن مائی مکاری
به رچھتم از ریاض حب نبیا
سمو یان پرده انفق مای

نعت شریف بطریق التجا بحضرت احمد مجتبیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

اے عزت قبا بدارم رس	باید غمیزند ام کس	اے شهنشاه ملک اودنی
ناج لولاک چوئی بسر زیبا	چوئی زه خلعت لعمری زب	نور بانگی سوره کوثر
سوره شمس صفت می بین	لفتن حایم ابروان منین	والضحی زدی چوئی نفع تابانی
موی بالیل مشک مارانی	وز مدثر عبا زه چھے نالی	به طاهانه حقه سنز والی

چون ہی سوز گشت و بلغ
چووی نزه سبحان الذی امری
آریه مدارحیم سندی اور
بعد موی سوزانتن اولی
لے حبیب خدا کریم یاری
با همه مخلصان کرم آزاد
یک نظر کن به بدرالدین جا

مکتخل چھے ز سر مره مازاغ
بیم نه چو نیک تمنه پنهان
زان پائے سکونت چو بهتر
من چہ مدت کغم که نادانم
آل اصحابی لکے یاری
با امید آس بر عدت یاری
نگه مرحمت چہ شمس کافی
صلی علی رسول اللہ

شاید سیر مکہ و اقصی
من رانی برین حدیث گواه
نعت توان پائے آریه سیر
صلواتی علیک منجوا غم
در دوعالم مره تھاو تخم لثا
عفو کر تخم مره سار جرم و گناه
یا الہی زیارت اسم و پگاه

سیدن سوز بطحا مسجد اقصی و ملاقات شریک انبیاء علیہم السلام

سیدن القصة آن محبوب افش
بافضی مشهور عام و خاص
بحکم آن شه فرزند فرجام
کمل کرم منت از حسن تدبیر
شها چو می سخن آن مسجد ملا پیر
بیه جاری لشچن منزه انهار
اگر فردوس بر روی زمین است
نبرد استنان بیت اقصی
ننه بوزن ذنیر و شاهنشاهی
کران گری طوفان شاهنشاہ
سوال فیل با جمع ملایک
سجا آنک شها العظیم و کرم
به بیت سبی اقصی در آمد
پیر و شد در آمد محمد

روانہ و آلود بیت المقدس
بناکر مشر سلیمان پادشاهن
چو تلغ مسجد کر بانمام
و لے کیا وعت مسجد چو دلاہ
بغایت غمزد و فرحت انگیز
چه گویم وصف آن فرزند نبیا
ببین است بین است بین است
نیت و نو چیر نمیدن پادشاهن
ز پور برق نت در سخن اقصی
یمینا آسو چیر میل سرور
بین همراه اتباع نرن همراه
اول پیر شاه بین حبیبی اللہ
ز گردون بانگ بال بشری آمد
چہن ساری پیمبر اس حاضر

چہ نعت شهرس اندر اک مسجد
بین با جدار کج کلامن
لکھان راوی چہن رسالہ غیر
نهایت فرحت افزا و دل آرا
ز چپاری باغها تن چو پیمبر
نمید انعم بغیر ذیل استناد
غرض بلذات آن سلطان بطحا
چہ مسجدی رن و سنین برافش
ملا یک اسمی از حکم تبارک
نمالا آسو میکا میل ہنر
بمگر شاه بین عرض و شلیم
در اقصی زادن نامت از سر جاہ
اندر بلذات و در مسجد محمد
ملبس از لباس بنو فانی

تمن کر السلام علیک شاہن
ملاقاتش چہیم ہم امت سراسر
در آن اثنا سپن اماندہ ساری
بحکم حضرت اللہ اکبر
در آن مسجد امام ابنیافتند
امام المسلمین کر امامت
چو یک نماہن مبارک چو ہی مبارک

بہانک قبلہ گاہن بن پناہن
ہم آن سوشوق چانوی شوق بسیار
صلوہ شکر گزارن باری
سپن تہ پیشیا از اسرار
صف پیشیان را پیشوا شد
سپن فارغ نہ پیش شاہن باری
خدا را ضی زہ چو ہی بویئے مبارک
کھڑے ہو کر بجلقہ بامبارک

پس چہیم ہم چانی برادر
زہ ہمیک مافوق پسند چانویدار
صفن سب انبیاء و ساری برابر
حکم مصطفیٰ ساری بیکسر
دو گانہ پرجہان با جماعت
بران صلوات ساری مرجہائی
پڑھی سبک ہی لغت مبارک

نعت شریف بطریق النجا کہ حضرت ابنیاد رحمت سرور عالم گذارند

یا شفیع الہدی سلام علیک
از عروجت ندا سلام علیک
اسما تو بیشک لا ریب
از رخ غمزد اسلام علیک
جمع گیمت را آدم و عیسے
مرحبا مرحبا سلام علیک
ذات پاکن کہوی شب ابری
گشت کہ تو ندا سلام علیک
چان اصحاب پر زین نازک
اس چہیم صبح و مسا سلام علیک
بسنہ گوشت چہیم بدو بے سلطان

در درج ہدی سلام علیک
چہمک شہ صدق کلمہ لولاک
سدرۃ المنتہی سلام علیک
خاک پایت بشوق بوسیدہ
جملہ اشیاء سلام علیک
پریت را مرحق باقصے کر
اؤن تہی ندا سلام علیک
یعنے بویکر عسمر عثمان
نخم چہیم نجم الہدی سلام علیک
جملہ حاجات ماسہ کاران

ہست بجان الذی اسرے
روی چانود الضحی سلام علیک
ظلمت کفر نور کو زہمان
عرش عظم تر اسلام علیک
آمین سار بہر استقبال
مرسلو اقتدا سلام علیک
در رخ چار بار تو از ذات
شیر حق مزلضے سلام علیک
بر درشت نالہ دیوانی
کن بر حمت رفا سلام علیک
بیکس و بیستہ اسلام علیک

ملاقات کروں حضرت ابنیاد با سرور عالم و نہائی باری تعالیٰ گفتن

سلام بہنرو کر علیک شاہن

سپن خوشنود پھل نرن صبح گاہن

انفق حال کریم با ذک حال
 سپین جاسر خلیل الہی پیمبر
 کریم ناز خرویدس مرہ گلزار
 ستمنت تھا و نعم از حد غایت
 شمس پنے حضرت موسیٰ نبی
 کریم ذاتی عطا اعجاز بسیار
 عطا کریم بدیضا و برکات
 بغیر واسطہ سنت لچہ شمار
 بحق انتقم ہیں دن بالحق
 بیہ پرور علم آخرین آسم
 شہداء آسم بہت گیت تھیل
 ہنر امت زحق گیت بہ ہر دم
 شمس پنے حضرت داؤد نامت
 پرور پاک در مدت سراسر
 عطا کریم مرہ معجزہ ہای بسیار
 مرہ مارم ز جہان یکدم کندن
 پیچھے پاٹھن کران اگر شکریاؤ
 سپین حضرت سلیمان شاہنام
 تھوں تابع مرہ قوم حق انسان
 کران تعلیم مرہ از منطق الطیر
 پیچھے پاٹھن کران گوشت کربیا
 ثنا گویان حضور شاہ عالم
 بوکرش عالم نورین و اجل
 زراہ مخفی کرش بو آگاہ

رسال نامی مستقبل حال
 شہاہ ثراوان کرانی شکر نیران
 کران از حکم قلنا سرگودار
 کران بیہ برگزیدہ مہمانو ملک
 پران الحمد للہ کیا بران چاؤ
 عطا کریم عصافان پر اعجاز
 کلیم اللہ سپینم نام از ذات
 دن مرہ ہر امت من سلوی
 مرہ پٹ نازل سپین نور استانی
 سہ حملو اس از انعامات پاکت
 بحال التزلوم یکبار از لول
 پیچھے پاٹھن کران گو حال ظہار
 درآمد شکر گویان باکر امت
 بیہ کریم عطا سخت خلافت
 سپین شستر بدستقم نرم بے نار
 جہان طیر السخیر من کرد
 ننادارہ کران نعم سوی معبود
 کران اظہار سی گیت پیش سرور
 چرند و ہم پرندہ دیو و شیطان
 بوکرش عالم تکلیف طمران
 سلیمان پادشہ در پیش سرکار
 بوکرش بے پردہ پیرا چو آدم
 عطا کریم شہاہ اعجاز و تجیل
 مرہ ولو نعم خلعت پیغمبر کاہل

اول پیش آن محبوب اور
 بگفت ای قرۃ العین جنتان
 مرہ خلعت خلعت کریم غایت
 بحمد اللہ زہ ذلے ہر امت
 پین شاہس کس اسی سلطان ابرار
 مرہ کالم زین عصارا ستر غمار
 کلام پاک باحق کریم ساری
 سپین مرہ سایہ گستر الزری شاہ
 تن اندر پرور علم اولین آسم
 خصوصاً اس از مدحان فانت
 تن اندر ذاتی کریم ہر دم
 سو موسیٰ پیش آن ثراہ یکبار
 مرہ پٹ نازل سپین از ذات اور
 مرہ خوش لحنی کریم ذات غایت
 تنری حکمہ جاوت بہ سخت
 بہ پیش در قران تقریر کرد
 شمس پنے شکر گویان سوی سبحان
 بوکرش حکمران بر شک برتر
 بیہ تابع مرہ تھاوان اور سرور
 بیہ عالم مرہ تھاوان زہ فرمان
 شمس پنے آو عیسیٰ ابن مریم
 مرہ روح اللہ ذاتی نادر و نعم
 دن کر غلبہ شیطاں سر مرہ طراہ
 صداقت کوی مرہ ہر نعم پر خلاص

<p> و پنهان بر مردمان آسمانی بهمت آسوی ملت آن پیرای دین شاهس که ای سلطان عالم بعرض پاک بر یافت کفایت پس آنکه بر دست نیرت آید و با نمول آب مصفا آسوا خضر چو لکھوت عالم گردون بر خزانه باد و طوفان نابالاک مگر گل داده سی آسی نرشته بحمد اللہ پنهان گردون اول سحر یاک پرواز شوق ساری </p>	<p> اکھاد از ساکنان آسمانی باین عظمت به پیش نشاند زده ساسن پیش پیش آیم ننه پخته ذوق آسوم شوق بسیار سرنیزت آسود و صد و چھی راه پنهانیم جاندار اندر ملک دنیا ملین پنهانی ز بحر خضر خضر حقیقت کریم در فکر انسان سنت اس باز بخیر شسته خداوند روح پاک احمد </p>	<p> نهایت بزرگ ملک پیر آسویاری پیران صل علی صل علی او مبه پنهان نام مبارک چنانچه پنهان بحمد اللہ و پنهان از چنانچه و پنهان معلق بر هوا از حکم داور کبودی بحره سی منورهای هبیا آبی دریاوه نر آن سبب پاک انسی در عقل عاقل عقل حیران بعون حق کن آن تخت بلبل صلوات و هم تحیت روز بعد انشای مصطفی محراب باری </p>
---	---	--

نعت شریف بطریق النجا بحضرت خواجہ دوسرا

<p> بچو بس مستلای حیا و النبی بیاس خدا یا حیا و النبی به بیمارے جمله عصیان ما ز دار الشفا یا حیا و النبی خجل گوشتن چو بس که زار نش ترحم لنا یا حیا و النبی برحمت اگر از کرک فتخاب </p>	<p> بطمع و ریا یا حیا و النبی گموت شسته نر چو بس زار نش چو نر نش دوا یا حیا و النبی بیاس خدا و سنگیری مگر مگر خشم خطا یا حیا و النبی بر روز قیامت که من فیضیاب چو نر مدعا یا حیا و النبی بصبح و مسا یا حیا و النبی </p>	<p> کرم کر برین بنده نابکار ده درشن بما یا حیا و النبی که کپاه اگر اس گنھونا مبد بپیرے زیا یا حیا و النبی زه معلوم چو بس که زار نش زه نشر اس یا حیا و النبی بود ملنخی بر دت بدرالین </p>
--	--	--

مشاهده نمودن سرور عالم صلی اللہ علیہ وسلم کیفیت آسمان اول

<p>خداوند را اثر چو کلال مشکل</p>	<p>بدره کر حل مشکلن نر چو بس بید</p>
-----------------------------------	--------------------------------------

گوشت پھوس ابرو در پیانی غفلت
 بر لید و ات دایس کرنے باری
 ز باداری پھوس آوارہ یارب
 کدھم حاجت پھوسی محتاج باز
 کران فریاد پھوس فریاد یارب
 مہ کا ستم غم نیشا ہنشاہ لاک
 خداوند اعطا توفیق بین کریم
 بیان کرہ بالتمانی کثرہ اسان
 اول پھو حضرتن توفیق یل اندور
 چہ ہم مصلح این گنہوں دنیا
 خدا رحیم شیا طین زین لک
 زہ ذریعہ السماء ہوشیسان پر
 سو ز اسو فالی بیافوت احمر
 خمس اک لچھ شتہ تیر پیران
 کس آواز چین کاسی برادر
 مہ چہا از نام کرت نہ بہ پور
 محض صاحب سراج معراج
 نعالے شانہ اللہ اکبر
 بہ بوزت دھو سو اسماعیل زبان
 کرن ہی عرض از روی مذات
 حکم اللہ مہ گوشتا یمنش
 لحرک از خدا پھوس ناخ ناک
 پیرت نام خدا در آسمان ثاد
 فرشتہ جمع گے ز امر تعالیٰ

پھوس پھوس خبر سرور توفیق
 الہی پھوس کران بد عجز واری
 بلا چاری گنت پھوس ماہ یارب
 مہ درو برادین تھا جم سلا
 دل نافرمان سن کن شاہ یارب
 مہ زرخم رانہ کوی دروازہ یارب
 پین املاد در تحقیق کریم
 پھو لکھو مہ در معراج ہوشیسان
 او بران آس تم زان ملکہ لور
 چہ مجلس اسماء پنج تیر عزت
 کن از تیر خود مقہور و لارب
 تمہ پتہ پھوسہ دروازہ مقفل
 جہت اسوس سرور دود کو ہر
 از ان ہر یک ہر یک سو یک لک
 قفل مہ زہ راہ جلدی انکون
 ولس خبرین ای دربان کون
 محمد جملہ عالم نس پھو محتاج
 کری نظارہ شب کایناس
 بہ جسم اللہ کرن با قفل زبان
 مہ اسویم شوق دل ای شاہ طحا
 پھوسم از سید آراہ منشب
 بہ جسم نہ نکریم کرش
 باستقبال ملکوت سما
 پران صل علیک یا نبی اس

زہ غفلت کا ستم ای ذات باری
 گناہن ہن گوبامنت چہم مہ یاری
 پیاس صاحب معراج یارب
 عطا ایمان کریم از کرامت
 پھوس گومت پھاہ محزون غمناک
 کریم دھو رحمتوں دروازہ یارب
 بہ طاوت سورس از فضل چہان
 پھوشیاری کلاس گوش تھا و
 ستارہ گے ہی اسے مزیدانا
 بریت مای کیت مای روشن
 ستارہ گے ہی رائے نیک منظر
 زہوار بد قضاہ نت مکمل
 بران در اسوا اسماعیل زبان
 ملک تابع کہ در فرمان ہر یک
 پھوس ہم حاجین کاسی محرم راز
 مہ ہمہ پھوس رسول ذات کنین
 اس کاران شب ذات داور
 انی فیرت بیکدم شش ہمالش
 پس الکہ آیت ہنہ نجات
 چہت کردارہ ای پھوس طحا
 دین ناس مبارک چہی مبارک
 شجیت داراہ تعظیم پھوس
 بگردا گردان سلطان بطحا
 دران سگم علیک یا صغی اس

و چون نمره بنده ملک اندر قیامش
 طهاره خوش گویان روح منس
 منگس بامت قیامش که دران
 چهره شمع بران ننه بابه اوم
 سبحان الله و بحمده
 و چمن بر تخت نورانی نشسته
 مجلا لوره کوی عمامه بر سر
 پس چمن که ای شاه دو عالم
 بر زانین طهاره العظم کرش
 نفق حال یکدیگر کرک پور
 رسول اگر منش منجه پیش
 و جهان آسود و دنیا و عقبه
 چمن کها و جهانی آسود
 کهور کن پیشی غمناک بسیار
 حقیقت از غم و شادی بیان کر
 نظر بامت کران چمن بسیار
 و جهان بلبه چمن پیش و لاله دار
 بخت چمن جهان غم و لاله دار
 که دران ای قره العین در جهان
 محمد الت زه که رنگ پاک زان
 طفیل ذات لاله آرا و ساری
 زه اسک مالک میزان و کثر
 که اغفر اغنی ای ابرو پاک
 زان اک لغز شاه گنجه به به

بران شمع حق نم بر دامن
 منگس و انس قیام این عجت
 بنام حضرت محبوب سبحان
 سبحان الجلیل الوجل
 سبحان العلی العظیم
 و در لاله آسود با بخت محسنه
 بر زانین از چهره بیل یک کرار
 چمن چادر پاک چالوی بابه اوم
 جد بکن جناب آدین نام
 وونی یکدم کرک از خوشنشین
 منگس که زه ذات پاکسین نهاد
 بروی پاک اوم از سرا پا
 و جهان بلبه بابه اوم بر سر
 که دران نیز مضطرب به به بهار
 جناب آدین ساری حقیقت
 و جهان اولاد پیشی بهوس
 بسوی رست بامت چمن جهانی
 بکن ایمان کامل چمن مسلمان
 طهاره چمن دید اولاد و شری
 مکرّم نه به عظم شکر جهان
 بر روز ششم رسل انفسی نفسی
 مسلمان زه چاک جام بر سر
 شفیع خلق اسک روز محشر

قیام آن جماعت نهاده پیش
 و دنیا بهر یکیمان امنت
 نیت گو بر و مظهر نیت فخر عالم
 سبحان الواسع الغنی
 و بحمده استغفر الله
 لباس از نور حق نس آسود بر
 منجه نتم حال این پیر بیکار
 به لوریت سرورک سلیم کرش
 کرش و علیک ای فرخنده فرجام
 صفین و پو شفیع المذنبین
 عفو نه مغفرت از حد غایت
 و چمن دروازه به راه پیش اوم
 که دران خوشحال راه به چمن
 رسول اگر من بر زانین به سر
 و ن و پیش آن نتم نیت
 که دران غمگین بهوس خورن بسیار
 نظر اولاد حاجی به چمن پوانی
 نهند احوال و نیت بهوس جهان
 نوی بهوس غم نه شادی بهوس
 قیام عروه که دران اولاد باری
 بران آن بهشت نفسی نفسی
 بران اسک در آن بوم خطا
 زه تاج پادشاهی آسود بر
 نفق خدا طوعا و کرها

مہ کھدے بے حکم خالق کندہ دانہ
 بہ آہ و ناله استغفار کردم
 بہ پوریت سرورک آیین کفرام
 پیمانانی گوشتا ہنشاہ ابراہ
 بیوت اسوک کھسان ستنی بیانی
 نمین منور کینستہ نوینہ یایہ ان
 پس جبریل ای سلطان بطحا
 برت زانہ آسنہ براسین
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور
 کران اس آہ افغان بادلزار
 پس جبریل کہ اس سلطان ابراہ
 گمت اس غرق در بحر بہالت
 برتھن از جبریل نیک منظر
 بارکان عبادت اس سارق
 سجودن منور بہ در جملہ کان
 پچہن قوم پچہم نرگزار
 پچہن گیمت ہٹاہ مجروح ہتر
 مہ حال این جماعت کندہ اہمار
 زکوالس آسمت منکرہ مالع
 گمت اس شغل در جمع امول
 اذنامت ز قوم امی زلس تھاو
 پچہن قومہ العجب اس واراہ
 بہ پیش ہر یکہ بہت خوانی
 بہ تبدیل غذا خوردی مردار

لوکٹلس از جہان بکی بہانہ
 مہ آخرتو بہ گونطور دنگاہ
 سدن رای ہنن شخصت باغام
 جماعت اک پچہن تم اندوایا
 بہر واندہ سنت بل پیرہ مانے
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور
 پچہن جبریل پچہن نویت باریا
 ہمن اس پچہر بلا شکارت اور
 جماعتاہ اک پچہن زغم رہ ہتر
 برتھن از جبریل نیک منظر
 پچہم ہم کامل طبع عاصی گھکار
 پس انکہ برتھن نہت بہا کفہاہ
 مہ حال این جماعت نر سار
 کران ہم کاہی اندر نماز اس
 کران کوتاہی اندر حکم نوزان
 نمین آسوی ملک از حکم نوزان
 ممدول نر پنچہ اسان لاغر
 پس جبریل ای سلطان بطحا
 لبیم الطبع ساری اس طامع
 تہارن جہمک لزی نویت باریا
 وئی پچہم فکر لکین بجا تھاو
 بہ گو قوم پنچہ اسی صاحب بین
 ز لغت نای گو ناگون طعانی
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور

بد صد سال استغفار کردم
 شفا عنکر سیدو ہم پیش اللہ
 نریت نیرت عجائب نای بسیار
 ووال پھل اس ہر دم زامر دیا
 ہر نوشتہ اسو کال ہت واندہ نیرن
 مہ و نتم حال این جمع بکو کار
 بہم و نتم پچہن زلوا خلاصہ بین
 اکس سنس ہی گن برابر
 پچہن ساری غذا بس نرگزار
 مہ حال این جماعت کندہ اہمار
 نماز نر کران اس ہم کہالت
 معذب در عذاب سخت گمراہ
 پس جبریل کہ ای مجاہدین
 کمی اندر قیام و در کعبہ اس
 اننت گوشتا ہنشاہ سرور
 پچہن چار باباں گھار کھیاں
 برتھن از جبریل نیک منظر
 پچہل ہم آسمت در وور دیا
 ہمن کہ اس پچہر در صف اول
 قیامت نام میلان پچہک نرانی
 بہ طلیت گوشتا ہنشاہ سرور
 وئی پچہر از فکر سا بین
 کران آتھ سیدی لغت اس ہر
 مہ و نتم حال این قوم تہہ کار

پس و حین که ای سلطان ابرار
 حلال ذرات بر آس آس لاری
 تبارن چو کله رفته زین نمری
 مره رختنم از دنا کار مرند
 دهنم تو بین در اعمال صالح
 پناه اک بر منم و پناه چمن پاک
 لباس آتشین در بر من آسو
 مره دهنم حال این قوم سیکار
 بخلاف خدایم و نه نه مان
 مذاق و هم نیت نهم کراف
 که گو قوم منم و آره که غدر
 نه که ناه سهاه از غایت
 بر زهمن از جبریل بیک کردار
 کھوان هم آس مال غیر دخت
 خدا این چو کله رفته زین نمری
 و چمن ننه قوم منم و آره که غدر
 رطان آسک ملایک زامروار
 من زط زط پیه آسک لوفانی
 به طلیت گو پز زهمن از جی نمرار
 چه بدخت هم نمرار و نمان
 و نان هم صاحب آسک سهاه
 قبا نمر نام مبدان چو کله نمری
 رطان آسک ملایک زامروار
 مره دهنم حال این قوم نمرار

بدینا آس فاسق بجم گنه کار
 بمن آسو نمر نمر و نمرار
 قبا نمر نام مبدان چو کله نمری
 نمر از رای بدینانی نظریاک
 عطا کردیم نجات از کار طالح
 بهی گو قوم منم و آره که غدر
 کنار ملاویه کن نمر آسو
 پس و حین که ای سلطان عالم
 یعنی آس خلق را ره راوان
 به طلیت گو روانه ان نمر نمرار
 نصیحت ملاکت نمر و کله نمری
 سهاه در مانده گیمت آس لاری
 مره دهنم حال این قوم نمرار
 لکن من مال هم آس کھوانی
 قبا نمر نام مبدان چو کله نمری
 عذاب نمر نمر نمر نمر نمرار
 و نان آسک نمر آسک لاری
 لاری آسک ملاکت نمر سهاه
 مره دهنم حال این قوم نمرار
 بهن سلطان بدینا آس لاری
 نمر آس بجم بیدین مرند
 به طلیت گو روانه نمر نمرار
 بصرف نمر نمر نمر نمر نمرار
 پس چمر نمری ای سید پاک

لاری آس بدینا آس لاری
 نمر گیمت نمر نمر نمرار
 خداوند آس آس لاری
 نمر مصطفی ای ای نمرار
 به طلیت گو روانه نمر نمرار
 کنه لاری نمر نمر نمرار
 به طلیت گو پز زهمن از جی نمرار
 چه بازار نمر نمر نمرار
 نمر نمر نمر نمر نمرار
 و چمن نمر نمر نمر نمرار
 نمر بار آسو بر سر نمر نمرار
 لاری آس ملاکت نمر نمرار
 پس چمر نمری ای نمر نمرار
 غریب نمر نمر نمر نمرار
 به طلیت گو روانه نمر نمرار
 لاری آه و افغان آس لاری
 نمر نمر نمر نمر نمرار
 لاری آسک سهاه نمرار
 پس چمر نمری ای نمر نمرار
 لاری بجم نمری به نمر نمرار
 تبارن چو کله رفته زین نمری
 و چمن نمر نمر نمر نمرار
 پز زهمن از جبریل بیک کردار
 لاری غیبت بدینا آس ملاک

تہارن چہرکے سے نہ منہ نہ لڑائی
چہن نینہ قوم باہم آسویا لالان
رہی گندہ آب آسوک پکائی
مہ و نغم حال این قوم نہ کار
بہ لذت کہ خیابن نرستانی
چہن نینہ قوم کاہم آسویا لالان
بہ طیشت گو پڑھن از جی ہزار
چہم ہم کذاب نہ بین مایاک
تہارن چہرکے سے نہ منہ نہ لڑائی
چہن نینہ قوم باہم آسویا لالان
در آن کجیف سوک باردارہ
مہ و نغم حال این قوم نہ کار
اوے بھی مبتلا گیمت عذاب
نزد اہم قوم پاپھن آسودر غم
بہ طیشت گو پڑھن از جی ہزار
بہ کر منو بدینا خون ناحق
بہ طیشت گو روانہ شاہ پجہ
عذاب منہنگانی اس تم موت
کرانی آہ واقعان اس و راہ
مہ و نغم حال این قوم نہ کار
زناناہ اک چہن تھو مشراولان
بہ نیا آسنہ ہرگز بہن لاج
خدا این چہرکے سے نہ منہ نہ لڑائی
بہ گنات آوہران اس کثر

قیامت نام میلان چہرکے خدائی
سبہ نہ کر بہ چشم و دھن نہ بٹ
سیاہ بدلہ من آسویا لالائی
دس جن کہ اسی سلطان لالاک
کران لفرین بران قوم نرستانی
نہنر صحت چو نہ کال اس نہ تر
مہ و نغم حال این قوم نہ کار
مگر گندہ گندہ پڑس از جی کالان
قیامت نام میلان چہرکے خدائی
من پڑ اس منہ نہ نہایت
یدان پٹ تھو منن از حکم اللہ
دس جبریلن ای سلطان لالاک
گرفتار بلا گیمت عفا بس
ملایک اس من از گردہ نار
مہ و نغم حال این قوم نہ کار
عذاب منہ منہ نہ تا قیامت
تھا اہم قوم پاپھن تیر سوگراہ
ملک آسک بکر ز آہن و نار
روانی لشوانی جہا نھاہ
دس جبریلن ای محبوب داور
ز موی نیش ہر کن ز امر نہ لالان
کران بد عسل یا بلہ شانہ کون
قیامت نام میلان چہرکے خدائی
دس جن جن بیکانہ طفلن

بہ لذت بروٹھ گیمت نہ بٹ
لوان بد لوی آسکے آریاہ کرپٹ
بہ طیشت گو پڑھن از جی ہزار
بہ چو صحت بد نہا خمر ناپاک
سپن راہی جناب شاہ ابراہ
معذب در عذاب آسویا مکر
دس جبریلن ای شاہ شرفناک
گو اسی ہم در غم پٹن لالان
بہ طیشت گو روانہ بروٹھ سلطان
دے کیشاہ سٹھاہ از حد غایت
بہ طیشت گو پڑھن از جی ہزار
چہم کو نہ تھو منو پڑ نہ نہایت
بہ طیشت گو روانہ شاہ عالم
عذاب سخت کران از حکم تہار
دس جبریلن ای صاحب حق
بیاد اس عمل بھی در نہایت
سبہ نہ کر بہ شکل و الصیت
سٹھاہ لالان و وان ہم اس
بہ طیشت گو پڑھن از جی ہزار
بد نہا آسنہ نا فرمان شوہر
دس جن جن کہ اسی سلطان لالاک
کلن ہند صحت کون آسنہ کون
چہن نینہ پڑہن زانناہ بیک تھو
چہن نہ موت دے بغیر از ان خدای

زاناہ بیگم طبع از زبان آس
 گدازت نسرت باز بجزوین
 پس جبریلین اے محبوب اور
 پرک بیگانی سینن کجانی
 پس حسین کرای سلطان بطحا
 خفوت دوری ز شوہر آسہ زول
 خداین پھول لے دمنو خرائی
 نر بجز ہنتم دست بستہ
 پس جبریلین اسی محبوب اور
 جزا نمکی من بہت جاہ مبیلین
 چہن نمہ پتہ زاناہ آس پرغم
 کسر نزاوان باہر رات اکبر
 پس جبریلین اسی سید پاک
 زناپاک کران آس کرے جسم
 خداین پھول لے دمنو خرائی
 بند اہم قوم پلوٹھن بر سر راہ
 زگر ز آہنہن اڑھن کران چور
 مہ و نتم حال این قوم سہ کار
 منافق و رفاق ہم آس پیشار
 نر اہم قوم پلوٹھن بر سر راہ
 ملک از گرہ آہن من مار
 مہ و نتم حال این قوم سہ کار
 بکو مالس نہ حاجی بھو فرمنو
 سداہم قوم پلوٹھن بر سر راہ

او بران نر اہم نر منڈا اس
 گدازت آسوں بدن گدازت
 بدب آسہ نالغ بشوہر
 چہن نمہ پتہ زاناہ مارہ پشاک
 سٹہاہ گمراہ ہمہ آسہ بدینا
 دیوان کر آسہ نر ہمہ شوہر ناہ
 قباشر نام مبدلان پھول خرائی
 بہ طیشیت گو پڑھن از وحی نر
 سواہی حکیم شوہر آسہ خورگر
 کران بیگانہ مردن بہت لغار
 ملک نس آب و زخ آس ہر دم
 بہ طیشیت گو پڑھن از وحی نر
 بدن اسند نہایت آسہ ناپاک
 نثرن ہند لول بہ ناداکی نشان
 قباشر نام مبدلان پھول خرائی
 او بران آس نھونت فی الجلال
 دیوان بارو سٹہاہ دیوان از دور
 پس حسین کرای سلطان صادق
 سٹہاہ بدخت عاصی آس مکار
 سہ رو زوون مجروح گہمت
 دیوان ہر دم دیوان بسیار
 پس حسین چہ عاق الوالدین ہم
 بدب دارباہ آزار دلو منو
 من آسہ گدازت پھو نر بجزوین

چہن نمہ پتہ زاناہ نارہ سینن
 منقر کاٹھنہ صورت و کجالتش
 دیوان ایذا بشوہر و جوانی
 کران از پامی قاسر آس ناپاک
 آسان بیگانہ مردن بہت نر
 بین پتہ آسہ لارن سخت گمراہ
 زاناہ اک چہن کر خیر سہ پتہ
 مہ و نتم حال این عورت بسیار
 نر نیرت کران مبدلان بہت سبیلین
 نوے چھی بسٹہ زنجیر و زار
 کلاہ پٹھن نس نس نامت ہر سر
 مہ و نتم حال این عورت بسیار
 جنب آس کران کران آس نس
 چہن زانہ آسہ ناپاک کران
 بہ طیشیت گو روانہ ان شہنشاہ
 عذاب آس کران صحن بہ کمالن
 بہ طیشیت گو پڑھن از وحی نر
 بدب آس ہم ساری منافق
 بہ لذت ہر دھم گو نیرت شہنشاہ
 اٹھن کھورن نم لولانہ بہت
 بہ طیشیت گو پڑھن از وحی نر
 سینمت بہت عذاب منڈا ہم
 بہ طیشیت گو روانہ شاہ بطحا
 بگردن طوق ناک آس دلگیر

عذاب از گردۀ فولا و داراه
 میر و نیم حال این فوم سیه کار
 دکل زن و بایه دین طنبور زار
 فرشتن نهر چین ستاره برده
 پس راهی از انجا شاه لوالا
 غریب چشمه ن فی بر طحکن
 به طلیت در عجب پیو پیو
 پیوی گوید مالک برای شاه
 حکم حق تعالی نود والان
 کرن کشیم نم شاهس مکر
 معلق آسود و بایده نهایت
 نهایت میرچن ثغاف آسود
 به طلیت گوید پشهن از جی شرار
 به گو بحر الحیات اسی صاحب
 دویم گردون و طوبی آسود
 صلوات و هم تحیت بوزید

ملک آسود کران از حکم الله
 پس و چین که ای جیوب اور
 یخی گے بانڈ نہ بچہ ایل مضار
 نمو کر شاه پیش عرض و تسلیم
 عجب الخلق ملکاه برو طحکن
 نصف زن آسود نایچ لسن شمس
 دین و حسن حقیقت زن بر سر
 توکل ابروی کر متی خدایان
 کرس بیت امر حق نژادان باریان
 آنت گے برو طحکن سانس
 مصفا آب ننت آسوی بغا
 نمو کر پچر نهایت آسوداراه
 میر و نیم حال این در بایکبار
 کرن نیزی بر افس نژود ریا
 محلا پرزه زن از نژود
 نمو یاند پرواز شوق ساری

به طلیت گوید پشهن از جی شرار
 بدینا آسود سانس در سر
 به طلیت برو طحکن سانس
 بجا آنک سها لقطیم نکریم
 عجایب نرس صوت ریزه نتر
 نصف از آب لسن بیک شمس
 پس و چین که ای سلطان بطحا
 پیو و دس نژود نایچ صحن
 رعد حاضر بین پیش پیو
 چین اک در بیا نژوج مالان
 زبوت شیر آسود صاف آسود
 پیو واقف پانه نژو طحکن الله
 پس و چین که ای سلطان بطحا
 کنارس و الوطیون خرج شمس
 خداوند روح پاک احمد
 نژو مصطفی عجب باری

نعت شریف بطریق التجا بجناب حضرت خواجه مکر

چانو در بارای ماران با شفع المذین
 پانه حق چاوی نژانوان با شفع المذین
 ذات پاک خلق لاک لای لای
 یکنی بیک چاه کان با شفع المذین
 جمله صاحب جانی نم چیه نجم المذین
 گی شهاه کافر مسلمان با شفع المذین

طوبی ل چالی باوان با شفع المذین
 چان اوصاف مبارک کفرن با شفع المذین
 نژی لمرک نایج نژانوان با شفع المذین
 آن الیک عمر عثمان علی مری
 تارک نژو کثرت نژانوان با شفع المذین
 نایج نژو المذین

باعث ایجاد عالم ذات زینت کتب
 در صفانت جمله نژانوان با شفع المذین
 چارجوی جنت الاسلام یک صا و
 ژولون نده مادل جان با شفع المذین
 رنگ کفر و شرک کانت از شعاع بین حق
 بیند بریان پیده گریان با شفع المذین

که عنایت رسیده به این باری که کائنات
بیهوده پس شاه جهان با شفیع المذنبین
محشر منزه از نمودن آفتاب جاری
تا نرسد فرحان و شادان با شفیع المذنبین
یا خدای بیدارنده سوا که نه همینه
کار پست است بر عیبا با شفیع المذنبین

تا بیایم از ایمان با شفیع المذنبین
التجایه چون گرافی که جانب باری
جاسی نه میرد امان با شفیع المذنبین
و سیاهی که حاصل است بر باری
و هم پناه از شر شیطان با شفیع المذنبین
بسیر و سامانه به زردی وین بیدار

پس اگر نعم آن صحابین و شیعیان
ذلت مرون از ایمان با شفیع المذنبین
لججه مره عرضی خورشید که جانب باری
درین سبب پس از باری با شفیع المذنبین
کال بدرالین گریان میرد از وین
آید از آن بهر دوان با شفیع المذنبین

مشاهده نمودن سر عالم صلی الله علیه و سلم کیفیت آسمان

نمودند آنچه هر یک خلاق قدرت
سپین میجو و از ناپدید سازی
میوزر نعم آسمان و زمین بر
و جهان گواره با طه احوال افلاک
سویک نت آس شخته نثر ملکین
بهرت نت جابه ران اکملک سو
از آن دملک بهر یک در لجه آس

کرت بهر افلاک ساری بقدر
نه بهر یک نادی بهر دانا و نایان
کرم باری بیان که حال سرور
کرن طی بایم این گردون انالی
رویکت روزه آسین شترین
سرافیل آسین زیاده شدن نام

کرت از حکم کن پیران و سارو
نعم که حال گردون کلمه سان
بهو که شربت ریحان شاه لولاک
دیویم گردون طوطی و شترجلی
فعل بیارت ز مرواریدت آس
زه لجه آسین ملک نایع کونام

سبحن الله کما سبّح الله مسبح
والحمد لله کما حمداً لله حامداً

لا اله الا الله کما هکله و الله اکبر کما کبر

ذرس رخ آسمین نام آواز
بحکم انودی شاه شرفناک
بصد آداب کرس عرض تسلیم
سپین اخل بگردن شاه بطی
هرک از شوق دل ز شوق بیجا
گفت منقول در سبج باری
نمونه عظیم ره بهر سلطان پیش

بجدی آسمانک در ره کرباز
به بورت آوا سرافیل ز ران
پرن صلیات بالقاء و تقطیم
نوشی گیسو کندان آسمان
وصل الله علی نشان محمد
نمن السلام علیک شاهین

مهره شب که از منو بهر شاه لولاک
بجدی بایم بوزن نام سلطان
نتی مژدین فعل نه در کرن ا
نمن اعلایین عالی مکان
کو عس منزلت طبعین باری
رسول اکرم عالم پناهین
ذنگ بوسه زمینش تسامین

پن چھس کھن پین ویشی خوش آم
نمازن منور کوبک با مڈا گو

منگے پو از خدا کره نامہ انعام
بہ طیش گور انہ ان پششاہ

منگن بامیت نہ شی نامہ اندا گو
پران تہج طہجٹن شخص چہ راہ

سبحان الخدان المنان

سبحان الہدیک المجد

مہ ہنم حال این ہر ویکبار
پران صل عیدک با صغیا
چہ امشب چاہہ بامیت فرشتہ نای
دی دیدار مشب ابید پاک
منگن گرخصہ مغفرت از نہرنت
ہنن رخصت سین راسی انعام
سنت ساس اس کلہ نس طہرنت
لغت بن بن گندازہ پالین

پس و حین کہ اسی سلطان بطحا
لکس نی منہ نمای صاحب تاج
یکو شی فرشت از حکم الہی
کرک با حق بغیر پردہ تکلم
نہین منورہ پہول غلجہ المیت
تہنت گوہر و طہرنت ان پششاہ
بہی اس پت کاس سس بغایت
پران از ہر زبان اسوی برای

بہی گے حضرت یحییٰ عیسیٰ
عطا کرنے نہ بامیت لیل معراج
مبارک چہی تہ اسی سلطان پاک
پہین ملکوت ساری جان عظیم
رسول اکرمین آمین گرتنام
عجائب اک ملک پوٹن ہر راہ
سنت ہامین تہ اس پت وکھن
یہوی تسبیح ہر دم سوئی باری

سبحان الخالق العظیم الہ اعظم سبحان اللہ و بحمدہ استغفر اللہ

بہ طیش گور پور صحن از جی طر
چہو قاسم نابین صاحب صدق
کران ہرگز چہو نہ کتہہ با پش
سٹماہ نم قاسم عظیم کرس
مہ اسوم فتوق رول فوق بسیار
تہ وچہو ملک اسی تہہ از مشب
کنور ویشنن با جملہ اسرار
ہنن رخصت سین راسی انعام
سین طی آسمان بوس نام
صلوات و ہم تجت ہوزی

مہ ہنم حال این ملک نیکار
حکم حق چہو رفس با کولان
کی چون میکنند تابع چہو حکم
لکوس نی منہ نمای سلطان نامی
بحمد اللہ عظیم از جلال و جبار
کری مشب مخلق فتح الہی
تہ مادی اسی ہششاہ نیکار
نوار و گویکان بر برق رفتار
نریم گردون وچہو آغاز و انجام
نکو بار و پور از شوق ساری

پس و حین یہوی گو کافل لفق
مقد ریرت اس چہو اتہ بان
رسول اکرمین سلیم کرس
سین اس شمش نیشرف کراچی
بحمد اللہ مہ گویشا مشب
نہان ساری مؤزی تہہ الہی
بہ بوزت مسرورین آمین گرتنام
جناب شاہ دین سلطان ابرار
ش ابودا بوح پاک احمد
نمای مصطفیٰ محبوب باری

لغت شریف بطریق التجا جناب حضرت خیرالواری

دل نشاء فکر یا رسول اللہ
چہوی سزاوار یا رسول اللہ
وز مدثر قبا عبا یاسین
وز رخسار یا رسول اللہ
وصف موی زبوره و البیل
گفت ستار یا رسول اللہ
یعنی پیکر و سر عثمان
مرد و سرفار یا رسول اللہ
از فراق ز گشت سجنه کباب
چھڑہ از نار یا رسول اللہ
او فتادم دسربہ بحر گناہ
شام و ابکار یا رسول اللہ
شریت کلمہ شریف چشان
وہ مرا بار یا رسول اللہ
قلیم عفو برگناہ مرا
چہوی امیر واریار یا رسول اللہ

بہر ویدار یا رسول اللہ
از لعلک زلف تاج سلطانی
ہمچو گلزار یا رسول اللہ
چشمہ مازغ پیشانہ ز کس
زلف خرم یا رسول اللہ
فخر عطا بر تو سورہ کوثر
شیر حبیب یا رسول اللہ
وز منزل روی نورانی
و تہ دیدار یا رسول اللہ
منٹلا گشتنہ ایم و عصبان
زنگہ سدا یا رسول اللہ
نور ایمان بوقت نزع روان
آخر کار یا رسول اللہ
برد رت آدم بعجز و نیاز
کس سیکار یا رسول اللہ

بے شک رب کلمہ لولاک
بثر طسلا کار یا رسول اللہ
روی نور و الضحی الشمس است
شتر نگونساں یا رسول اللہ
سورہ شرح از ثقی صدرت
نزد عفتار یا رسول اللہ
نور عینین حضرت حسین
چہوی پر الوار یا رسول اللہ
بہر حضرت ابن خجستہ
ابن و خوار یا رسول اللہ
برد رت ناله ما زبوز زخم
دہ سیکار یا رسول اللہ
روز محشر بر پیرایہ عرش
سیکس و بار یا رسول اللہ
نظرہ کہ حال بدر الدین

مشاہد نمودن سر عالم کیفیت آسمان سوم

خداوندانہ پہلکشاف اسرار
بہ اندر عاقلین قال معراج
کریمی بدلی شہن گردین موم
محلی محلی بثر منور
فضل مخنوک کرت آسین مکل
بٹہی باطن بہر یک زیر فرمان

مہریت منکشف معراج سرکار
بہ چہوشا من بیان آغی ملکای
چہن و پیش این گردین موم
لگت دروازہ از پا قوت خضر
بلون دربان آن روانہ فضل
کران آسی بہادت بہتایہ

چہو لکھ پنت معراج حال معراج
نیز فنیق حسد اوند الہی
و چہون گردین موم ایوان زر
منور ز نور شمس خاور
نزدہ لکھ آسین ملک باج و خاصان
بران آسی ہی شہج زیانہ

کر سن آواز نامت چهر سید
 میهمان همراهِ آن سلطان مجید
 بلین یام بوزن نام سرور
 پس حاضر به پیش شاه بطحا
 بران نام خدا در آسمان نای
 فضلكوا اهل ایمان محمد
 پس و چین به سید منور
 بهی سید در محمد سبحان

مژده روزه جلای این پیران
 بنفشه رایت زایلین قبل اس
 بجلدی آواز لاری و انور
 کران استاده رفته عرض تسلیم
 کران صدر حاکمیت بر پای
 ملایک اس اندر سجد بهیت
 به سجده نایمانت بهی بر تاق

بهو مشعل علی سراج محمد
 سماواتن زمین منور اس
 مژده رستم قفل ذرا بر کن
 ثنا کران شاهان سید
 نمو چهره شوقه سان صلوات
 بسجده ز امر حق مشغول کعبت
 بران در سجده ساری امر نوران

سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ

رسول اکرم عالم پناهن
 نبوی آنحضرت روح الانیس
 سجدون هند به نام شاه پناهن
 تبت گو بر و طه نیرن شاه پناهن
 تمس عمامه لیک اسو بر سر
 حسین و زین و شبن اسو
 مده و تم حال این مرد نیکوکار
 لب قصه بهی در قرآن مفصل
 بران هر دم بهی سید مرغوب

به اسد شاه دین از سرگر پور
 منگی سجد بهی بهیذات کریم
 سپین ارکان نمازین بهی
 چهرن شخصان رخ آفران ماه
 لباس بهرور بر خوب سوس
 بقرب ذات حق راه فرین سوس
 پس و چین که ای محبوب اور
 با حسن قصه بهی مش مشعل

بجای عظیم انوک اس مامور
 منگن بامیت ز حق نام آفران
 بلا شک میمن کنه بهی بهی
 بکری بهی سینه اسون محمد
 شاهاه صلوات بر نیکوکار
 به طلیعت گو پند حق وحی دار
 بهی گو حضرت یوسف بهی
 بهی مصرک یا شاه این یوسف

لَبْسٌ كَمَثَلَةِ شَيْءٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

به یوزت سرور سید کریم
 مکنعانی آن یوسف بهی
 رتن دست مبارک شوقه سید
 کران گی پانه وانی رازا هزار
 بهی انوال یوسف جمع یکجا

برادر زانقص عظیم بهی
 رتن در پر شتاب شاه ابرار
 رسول اکرم منم ذوقه سید
 به یوزت سرور این کران نام
 کران استاده ساری فکر موی
 برافش پت مش چهر نعل سیر

بجلدی خض بهی بختقال سرور
 کران صل علیکس یوز تکرار
 کرک باهم تکلم بائی بسیار
 بتن رخصت سید راسی باهم
 از انجاد راو سلطان بهی

<p>چوین بر تخت زرد او دهنتر یہی شیخ پران کیشتره زبر آمو الوقحاب کرین عیلم شایسته کجکلاهن عجبا از فضل احسان رکریا سپین راسی منین حضرت بانعام سبحان الملك الملك سبحان الفاعل الجبار سبحان من الیہ تضرع الامور کرین سلیم شایسته کجکلاهن عجب تراک ملک پلین چالاک جسم آسوس می و پهره دینائی نمن گماهی سو آسوسی مؤثره این کرین اول تنائی ذات باری نمنس پط خوش سپین حضرت مجتهد از انجا گو روانه سید پاک کج سیدک شهاه نس اسو والد بامروآت خن از گرد فواد مره حال این جماعت کرمه ظهار نهارن پهنس کرت تھو خرسیده شهاه چوکی ظلم کرمه غریبان سو دیریا سو پط واره نهایت مره و نغم نام و دیر باژه یکبار نحرا این قوم لوح بدیه کالین چه در دشت چه در دامین و کبار چوین نثره ستغف نورانی مجسم</p>	<p>استراج مرصع و تیسرور سبحان خالق النور سبحان شکید العقاب کران او گو وصف شترین امت بخشا و زن ای شاه بطحا نثرت گو بر و نغمه نیرت سلطان سبحان الفاعل الجبار سبحان من الیہ تضرع الامور شنا آن بجازنی تکریم سنت ساس اس سر نس بکریاوه بمی پر اس نمن نس خدائی باین عظمت باین شکت باین جاہ پرک نوه پته در و ده زار داری دین سلطان نس ای شهنشاه چوین در راه استاده ملک یک انفس کت گزده فولاد آسوس نمن لایان کران اس ناله فریاد پس چیرین ای محبوب داور به قوم بے جیا و قلب مرده به ولایت گو روانه شاه بطحا سز ز کج نمرک از حد غایت پس و چین کای مجرب قوم ازین دریای خون اک قطره این آنی دریاوه نر سلطان بطحا</p>	<p>لباس نورانی نس بر آمو سبحان الثواب کرین نامت سلماہ بافتراهن زہ زنده بر سما الونک ازین به بورت سرور ان بین کرتام چوین شیخ پران حضرت سلیمان سبحان الملك الملك سبحان الفاعل الجبار سبحان من الیہ تضرع الامور نثرت گو بر و نغمه نیرت شایسته بیه آس پر نس خ اراہ کثاوه پرک آسوس نفل کرم خدای سپین حاضر به پیش شایسته جاہ کرک بیه عرض تسلیمات بجد مره چانی رویتک اسوم نمن نشد فر آسواند رطل واره جماعت پط کس از نوا آسوس به ولایت گو پط نس از جی شرا چوین ملکس نوا و موسائیل مہتر بمورد و دور دنیا برین جهان هنا اک بر و نغمه نامت آمو به ولایت گو پط نس از جی شرا بیک چوکی نام نامی کج قوم سپین طوفان نوح بر پا یکبار پرک نام خدایم حسینا اللہ چهارم آسمان و پط معظم</p>
--	--	---

خداوند ابرو ج پاک حسد
 سحر یاب و پرستاده ساری
 با شفع الوری برائی خدا
 بوز میون التجا برائے خدا
 مارا بجرن مره را الو نعم سینه
 ما و نعم مره لقابراے خدا
 چہوس گموت مبتلا برنج وطم
 اقض حاجاتنا برائے خدا
 چہوس و نانی بدیدہ گریان
 و س زہ و این و ابرائے خدا
 الہی ہر سلطان پیمبر
 بہ چہ پیمبر آثر زمان
 بیان کردہ دانہ و درکما ہی
 بگردون چہارم و اینچالاک
 رپوک چہوی خالفن کرمنو پیدا
 چہو حرمیت نیت زمر و لوی نتر
 بران در آسمو سائل زبان
 نیچھے پاٹ پرت اکس آسی نخاص
 عبادت اس سنادہ کرانی

شیرین بطریق الحجاب الہی
 نعت یوسف بن ہاشم

جلوہ نمود نما برائے خدا
 رحمۃ العالمین چہ چاہی با
 یا بنی اشفدا برائے خدا
 لطفہ سینن کر نعم و نعم لثا
 از مرہ کر نعم رہا برائے خدا
 بر در خوشش ای کریم پرور
 بوز شاما صرا برائے خدا
 بیکس بدینا چہو بے سامان

مشاہد نمودن سر عالم کبریت
 اسرار

نیز فیتن خداوند الہی
 چہن گردون چہارم نر کشانہ
 لگت زبان چہنسن نر مصفا
 کرت نر نفل از در انو نعت
 ہمیشہ زہ وین از حکم زبان
 بہر یکث و نر و لچہ اس نابع

صدان ہم نیت روز بجد
 ننا ہی مصطفیٰ محبوب باری
 ای شہنشاہ ملک اذنی
 رحمتے برگدا برائے خدا
 در وطم اشتیاق ویدارت
 صلحی شرنشاہ برائے خدا
 روز و شب چہوس دان باری
 نکل مرہ روز خیرا برائے خدا
 آد مسکین بدر الدین پرور
 از کلاس مدعا برائے خدا
 موثر از آسمان چارین بر
 بگردون چہارم وین نیاہن
 چہو لکھو نند و نعتاج شاہ لاک
 ز فکر و غفل از اندازہ زیائہ
 و نان بعضی نمک و دانہ از زر
 لکھت کلمہ سوگت نر نقش کرمت
 ملک چہنسن لایع زہ لچہ خاص
 ملاک حکمی اسک لایع
 بہی شہیج دانش کن برانی

سبحان خالق الظلمات النور سبحان خالق الشمس والقمر سبحان الرفع

کر س آواز و جین ای برادر
 محمد شافع والاحب او
 کرن در آسمانک وایکبار
 بہ کشف الدجی بجمال نور

افضل موشہ را و جلدی الہی
 بہ بوزت آدمی سائل ہنر
 سید حاضر بہ پیش شاہ ابرار
 کرن سلیم شاہس تم ہزار

محمد سید عالمی شب او
 بجلدی یام بوزن نام ہنر
 برن بلغ العلی بجمال نور
 لکے پاری زہ ای محبوب باری

نهایت شوق آرم و ذوق بسیار
 منتن شخصت پیران ای انعام
 بزرگ خستت جمیع عرصه کیهان
 بجا آید که سها لعظیم نکریم

بکمال اللہ بیستم از چنان دیدار
 پیران نام غدا در آسمان ترا
 در رک صلی علیه و آله کیهان
 و چون تنه حضرت موسی از آن

به لذت سرورن آید کرام
 و فتنی ملکن سید سلطان بر آید
 غرض سلطان بنیسن عرض و تسلیم
 بهی شیخ و اس کن در آن آید

سبحان هادی من یشاء سبحان الغفور الرحیم

محمد صاحب سلیم کرام
 رکن در بر جناب شاه بطحا
 عطا کردی که بمن ثروت و بار
 زده کردی خاص بنی نوری
 کردن نه کاخ نه میرید العالم
 خزان این فخر کثرت مایه بغیا
 منکران گزیده ناس ای غیا
 منتن شخصت پیران ای انعام
 و چون فخر اندر شیخ پیران
 نمی آید و من روح الامین
 مشکین بامت ز حق نامت بودا
 و چون تنه آسبه خالون راه
 و چون بیستم موسی ام عیسی
 کران گیه مر جاسوسین پیران
 سوخته بهت شان بزرگ
 هر یک گوشت است لجه پختن
 بگرنا گران تخت خجسته
 معجزه منور نعم زیاده
 ملکین الیاس بنر شاه ای

برادر انتقن لعظیم و پیران
 کران گوشت کد راه سوی نردان
 زده بر خود دار چهل انشاء ابرار
 زده کردی مالک ارض و سماوات
 و چون کر کاخ مثل نوری آید
 کدی از مد عاساری خدادند
 عفو نه مغفرت از بهرامت
 هنا اک بر و نطه نیرت اک جمان
 پیران آس ساری تم پیران
 منگه بواز خداد به نایر جنت
 قویان بهت حکم نس با ما گو
 سه پو مشکوچه فرعون پیران
 سه مریم صاحبه انشای نفوس
 بمن نشسته در او بامت شاه لولاک
 هبیه بهت و فنا کاه پیران
 ز در سرخ و از سیم مصفا
 فرشته بشمار اس در سینه
 نهایت آس و شریک گوتم

به لذت و نه کلمه موسی
 بگفت ای پادشاه پیران
 خدا این شان تو کت پیران
 زده کردی منبع جود کلمات
 سری مشرب نه حق و اله عبات
 خدا حق و همیشه شاد و خور
 به لذت سرورن آید کرام
 فرشتن نمر سنده آس بر راه
 سوخته آس و پیران سلطان بنیسن
 بخت و نوره به مشرب بهت
 نیرت گو بر و نطه نیرت شاه پیران
 سه نومنه آس ملک صاحب پیران
 نره نوری آیه استقبال شاه
 هنا اک بر و نطه نیرت شاه لولاک
 برابر چار گوشت آس خنثس
 زمر و اید و از باقوت حرا
 جمانها اک پیران کیهان
 حیدر نه حیدر نه مشکوچه
 پیران شیخ هر دم سوی باری

کھو کر لے بیٹا وہ اک جماعت
شہاہ نم کھوڑہ دین آسی ہمناک
اگر چہہ مابنی آیم ہنر شکل
نظر نرا دین تمن کن حسب طاقت
چہن جسم ملک از چشم مایہ
شہاہ بڑ از مرد و ز زبرد
نورن از لیم چشمہ آسویہ زہ
تہا بیت برگ نیت بڑ آس لہ بادہ
بہ اک طشت در پیش فرشتہ
بجیح الوجہ ملکن کن با مین
سین بجال ٹنٹ شہ لولاک
سین سلطان بن مجنون غلب
سین شاہس شہاہ تبدیل حال
محمد صاحبین جان بہان
بہ طشت گو پڑھن انوخی سترار
چہر ملک الموت عزرا بیل ہنر
لوان چہرک طاہم کم دین نرند
درو دشتن نہ ہامون نہ بحر
زہر دی جان از حکم الہی
چہر کیمت درازن عقیل خ فالہ
بجذ بہ جبریلن کر سہ آواز
امام المرسلین لس سار محتاج
بہ پوزت سچ نظر خد نامکن
بہ پیش پادشاہ دین ایمان

چہن بدخوی نہ بد شکل راہ
بر ان شہج و طہن شہام و البکار
مرت گزفہ مایہ کم حسب عقل
چہان کہ حضرت سلطان لطفا
ز لور چشم شمش آسویہ زرد
چہن در دست شمش لیم ج
دین کر آسویہ شہ گاہ و بیگاہ
شمار برگ تابش غیر حق کاخہ
بہ ساعت از ان چہرے گزفہ
گہی آسویہ ریان از دست خیری
امام ہمہ سہا شہاہ شرفاک
قنادہ لرنہ بر اندام پاکش
معارج چہوی گاہ و قبل فالس
پکای بدر الدین حال تراچیت
بہ حال ابن ملک کر خمر زہا
جہادی لیس کران بالین نہ بایں
ژٹن ساری آنہ گاہ و شمش ہونہ
بہر کس نمرع جان کرہ ز امر اللہ
کٹن نہ جان گزفہ سچان کجای
بہ نہی دراز جبریل سرور
نظر کو کن نہ چہی اسی صاحب راہ
شفیع المن نبین محبوب اور
چہن چشم المرسل سناوہ ان
کران اول ادا ہم عرض تسلیم

بہر پشاک ہدیت ناک چالاک
دما نو نشہ تمن آسوی ہران نار
سوی شہاہ دین کس آسویہ طاقت
تمش ملکس چہن ساری ہراپا
بہ بر آس شمش ہی و بعد
چہانی آسویت کن ز امر نریدان
گلاہ اک رت بد آسویہ سناوہ
نمیداند کسی واللہ بالہ
گہی آسویہ دین آن چہر حسن
قبیح الوجہی کن لہ لیشیری
ہراس غلبہ کر بہر سہدین
بدین زردن و شہاہ پاکش
انت کچہر خوف شہاہ و بہان
بہ پیش آن ملک قال تراچیت
لیس جہن کہ اسی محبوب اور
ز صحنہ از حکم حق ماحی تمالس
کران بران چہوی شہر نہ گاہن
بہر چوان عالم کی شہنشاہ
خدا ان کار مرگ بمسی حوالہ
روانہ لور عزرا بیل ہنر
محمد صاحب معراج نترج
بہ ہمرہ چہم رسول نہک منظر
بجلدی و حقو ز کرسی آواران
سناوہ رت و دست بندہ تعظیم

ستمها خوش گویند شایهست
 ریحی و لعل امت از بر تو
 پس آنکه سزای پند بیان کرد
 تهنان کت شایه چو کت ادراج مخلوق
 جناب قابض حق سر اسر
 لکنت بر آستانه پند بر تو
 حکیم حق گزینی پس چو بیمار
 کله نش چو یی لیل یکبار برکش
 به پیغم لاج اهل حیوانی هند
 عمر ساری نه واقعه ما با تمام
 زحمتی نام مستند چو س ثانی
 مصفا و پند کت اطرین
 بست جان پیغم لیل است بدین
 مسلمان هندی ای شاه ابرار
 چهره بیم ادراج کفار ان شرار
 بر رخ و اننا وان زاهر و دار
 بنجی باطن قباخر نام روزان
 ملایک و اننا وان زاهر جبار
 ز عهد حضرت آدم برابر
 کمال الله و پیغم دیدار امشب
 به بوزیت حضرت پیش گرفته
 بگفت من زده اول قدر زانک
 چو کیا طاقت میده از حکم
 بونابعد از پیغم ای شاه شاهان

نجات با گذران گویا بیت
 پس شایه پند شایه پند
 کت ان کتضابط چو کت ادراج مخلوق
 درخت لوح و طشتی پند حقیقت
 وین ساری حقیقت پیش سرور
 معین پند سعادت نه کرامت
 برکش چو گزینی وی یکبار
 خدایین پیوه کت سادینا
 به دفتر ساری امانی پند
 بمشرق یا مغرب استن ساری
 تمس ل پیغم لیل نین بوزان کتانی
 دماغس نل سفیس چو س حقانی
 سپروه چو س کت ان با جمع این
 بست ز پیغم لیل است اسیر
 بچند مسکن چو پیشک و زین نار
 تهنان ننه حسب ننه تهنان لیل
 بلا شک سان او عیان بوزان
 تنادیل مای کفار ان شرار
 کت م ادراج جانداران بر سر
 ز شوق دل نهون با صدف بهروز
 دین ملکن که ای نیکو سرشته
 به بوزیت عرض که ملکن بیکار
 نه اسک جان جانان نه پیغم
 رسول اگر من نایب کت نس

وین شایه پند ساری خاطر تو
 خدایین خدایین کت م
 لیل کت جابه چو کت ادراج مخلوق
 بیان کت پیش من ابصاحت
 به کل به شک جانی هند شجر
 شقیقین پند شقایق نه غرمت
 اگر اسی بان بیماری مرکش
 بنزد من مثال طشت ای شاه
 برین لوح پیغم لکنت پند اکثی
 چو نس ننه شایه ساری
 قنادل مای پیغم و نمت خدایین
 بهوی قنادیل قبض جان کرانی
 چهره بیم ادراج موی من نیک کردار
 دوان پیغم لیل و لیل با جمع اسیر
 فرشته چو لیل ادراج ابرار
 او نران بزرگس بنفیل بیل
 تیجه باطن چو ادراج کفار
 تهنان آو بخت در اسفل نار
 شهنشاه و خطوس لیل نخت شب
 بنقطبیم لیل مای دلا فرور
 نه لیل کت کتاه بدو کت مانک
 بونابعد از پیغم ای شاه ابرار
 کت کت حکم پیغم مانک از جان
 فرشتان لیل نخت نایب کت نس

پس آنست که بجز این با چاره تکرار
 پس اندر میر چهره امیری تمنا
 محبت مال و موی جی بخت با یاد
 کطبی اوج خفتی بخت
 هفتاد و شصت روز از این نامت
 معلق بر پیرا ز امر تعالی
 شهره پاریز نه شیرین بخت
 مینیس سبط همه سبزی بسوزد
 پس و جبین که ای محبت دور
 برافش سبط کھفت نر شاه لطیف
 لکھان چو بعضی را می بیند
 بگردین پیرام چو می معظم
 ره دروازه ز مرو کی برابر
 ز مشرق تا مغرب حد غایت
 سپید و خلد آن مسیحی هشتاد
 ریلک محراب طوطی بر مصفا
 نمک گنبد ز مروارید پر لوز
 مطلقا با لکھن از حکم نروان
 نیمی قنیله آسی نعل ماران
 بکونا و خانه معمور و محفوظ
 ملک ساری پیرم پیرم اندر سماوات
 کران طواف این خانه زیارت
 ملائک کندان ملک بالا
 پیران چو سبزی باری با جماعت

بجا خراش من ترک آزار
 فرشته موی که عرق نامت
 کران چو می از شفقت صلیب
 نه پوزت خوش سپید سلطان لولک
 سپید راهی از انجا با کرامت
 مشفا آب آسوی بر مصفا
 دود و خونه صاف تراز حد غایت
 به طلیعت که نر هفتاد و شصت
 پیرم بکر الثلج بکوی ناوا شهر
 چو نر نر بر کنارش بیت محمود
 بسره منتهی نشا این چو پیر
 سو خانه پاک از یکدانه یافت
 ملون چو نر نر از رنگ انضر
 به بکر الثلج نمکوی باره بکوی
 بیکدم شربت حیط قنیله
 مناره بسم خاک آس بریا
 زیارت ز بر جی چشم بر دور
 بیه پنج ساله در هر قنیله
 گمانی آس نر شمس و خشتان
 مکرّم نه معظم بر سماوات
 ز بکر الثلج آداب طهارات
 طوافش منیر بران شمس موی
 درین سبزی بکرم حق تعالی
 جناب جبرئیلین بکوی خدایس

کران گزیده وقت نزع جان آنها
 شفیع المینیس با نر امرت
 بخت با طعن کران راه محبت
 برن لکھ الله در راه جالاک
 هفتاد و شصت روز از این نامت
 بغایت سر ز نر حسی واهی
 اگر بقطره زان در با بخت
 مرنه منتهم نام این در پانزده ای بار
 برت نام خدا نصر من الله
 محلی بر نر نر نر نر نر
 اصح چو می نر که آن بیت مکرّم
 نهایت سرخ نر بزرگ شهنوت
 چو بخت صحنی نر بخت
 نر نر چو می گواه چو نر نر
 نر نر نر نر نر نر
 شهره نر نر نر نر نر
 اندر نر نر نر نر نر
 بطول معرض آن نر نر
 خدا این قبله ملکوت کرمت
 ز الوار الله بر نر برکات
 بجا آیت کران چو نر نر
 بران لبیک یا الله یا الله
 نماز جمعه ساری با جماعت
 پیرم مسیحی بنو سبزی نر نر

نزهت و نهم رسول اللہ ﷺ
 زیارت کرنے نعم از ملک لایوت
 جمع نت جایہ آسی ہا ملکوت
 کرنی ملکوتی نشاقت انام
 سین فارغ نمازی نشا پیمیر
 تنہائی حضرت باری تعالیٰ
 زمان گی پیش احمد اس ہمیشہ
 مؤذن چوسن لہ ای شاہ نگار
 ملک ساری تہہ ہم اندر سجاوت
 رسول اکرم نشا دین پناہس
 سرفیلین دران پس در سلطان
 گرم چانن لمان مہ کرانت
 ثواب این ریاضت باجماعت
 تنہا ماراہ کران گو سوی باری
 سین شخصت نبی از بیت محمود
 زمین نشا سہ حصہ چہوی فروتر
 روایت چہی و ہم از این عباس
 میان شمس نشا حق چہا گاہ
 چہن اک کشتہ باقوت کشت
 ہر بابہ ملک نہت نور بخشش
 بہ افتابہ بکشتی نا و برخت
 نہ ہمت نہ شیط اس از حکم اللہ
 بوقت صبح نور شد چہا ثواب
 فرشتن چہا کی کم چہا فرشتہ

مسجد زانامت شاد و خوشان
 پس حسین پروا اینجا دو گاہ
 سمیت اس ساری اہل جہت
 دو گاہہ ہر جنابن باجماعت
 پس انگہ کھو و چین شاہ منبر
 کرن ختم دعا نامت ملک ای
 دو گاہہ چہی بران جمع ہمیشہ
 خطیب مانت ابراہیل سرور
 دین مسیحی کرانی چہی عبادات
 بہ یاد نشا اذان بسم اللہ
 ثواب خطبہ ہشتم با خطیبان
 ملایک ہم چہا غنی اس متکون
 دوزی اسہ ہر یکندان مانت
 اتی جبریل بر برق رفتار
 روانہ گہنا نامت چہن ہور
 روایت چہی نیم کابن شمس خاور
 چہ فرما دین رسول پاک الفاس
 چہان گو حضرت سلطان بطحا
 حکمت شمس نہت پٹا آئہ ہریت
 بہ چہو حضرت اک ذوق زر
 ذوقانی اس تختسہ حدیث
 بدریائی فلک اس لمائی
 زمشرق سوی مغرب ہر نداب
 امام ثعلبی اندر عراس

باستقبال سرور ای ملکوت
 امامت تہہ کرو باہن جماعہ
 رسول اکرم من بیت کران نام
 امام المتقین کر امامت
 بران گو اسامیر سلخ اینجا
 بران صل علی پیش نبی ای
 دران اثنا پس و چین با صرا
 امام مانت میکا میل ہنر
 دوبارہ چہی کر عرض شاہس
 مہ ہشتم بانگنی کرانت شاہ
 پس میکا میلین ہر امامت
 نمود و پو شاہ دین شہنشاہ
 سین خوش نشا و زلفن محبوب باری
 بہ بسم اللہ کھارن شاہ ابراہ
 روایت اک چہہ این شمس منور
 صد و شصت حصہ ازین ہریت
 چہہ سین ساسنی زین ہنریاہ
 حقیقت افتابچ از سراپا
 نہ ہمت نہ شیط آسی با بخشش
 بران ذوق نہادہ ہر نور
 ملایک اس نعم ہر نور و راہ
 زمشرق مغرب سن نہت لوائی
 بران ہر روز چہس نشا و فرشتہ
 لکھان چہوی با جنت عراس

کران چهری سجده این هر کرم
گنجان تاریکی اندر ملک دنیا
بهوی چهره سرور ان احوال خوش
خداوند ابروح پاک حسد
سمیه یار پر دواز شوق ساری
بمالودل نایل هر آن سحر بی
کعبه شاه و گدا کوئی رسول عربی
چهره بلا شک از ان تابا بد عالمگیر
برکت طاقت بازوی رسول عربی
صاحب سرو معانی ز دل و جان بین
کس چهره طاعت که کند صفی پیری
الهی آسمان خجسته بر
چهران القصة که احوال افلاک
به پر خرم آسمان یافت آحر
خبرداران خبرون نم خجسته
نمک دروازه چهری از لفره دذر
سو بر کرسی بیت بیت جلاله اسان
پران تسبیح بی ساری بلا شک

به تخت عرش علی و المعظم
گنجان قانع ز سجده با علمت
روانه بر دهنه کون گو با صد امید
نعت شریف حضرت زکریا

ربنا ما یما روی رسول عربی
مشک ناز و خنجر عین خنجر خطا
پین و آیین خوشخوی رسول عربی
عشقان همه عالم دست از دل

مشاهیر نمودن سر عالم که آسمان خجسته

مژده نغم تا بگویم حال سرور
کرن بلبه سیر گردون بهارم
جلی نثره پهن ز الوار و اور
سینک چهری آسمان پریم بلا شک
مکمل از جواهر نثر منور
ملک چهری پانز لجه تابع شمس کون

بمغرب چهری کران سجد بهی
کھسانی چهری ز مشرق با کرم
براقش کر نه تیزی در اچالاک
صلوة و هم تجت سوز سجده
نمای مصطفی محبوب باری
قبله اهل صفاروی رسول عربی
چهره به خوشنود خوشنود خوشنود
طلعت کفر عالم نثر بعدم دردم
بر فراق خدو گیسوی رسول عربی
نثر چهره پهن ز جنان کوی رسول عربی
حق چهره مزاج به روی رسول عربی
چهره لکھوت مزاج شاه لالاک
به پیش آوا این گردون پنجم
روایت کر سبب این جبرین
مطلوع نثر معطر چهری بلا شک
بر آن دروازه نقطه ایل بیان
بمژده پرت کاه بهزارین
از ان پنج لک هر یک پنج لک

قدوس قدوس رب الارباب سبحان ربنا الاعلی الاعظم قدوس
قدوس رب الملیکة والروح یا قدوس یا قدوس

کر س آواز تا مت خجسته
محمد فغنشن بهر بهیمبر
کرن سلطان نثر عرض سلیم
جهانک قبله کاهین بنیان
مژده دروازه جلی این
به بوزت آو سقوط ایل بیان
نثر کرش نهایت چهره نثر عظیم
به لیم القادیم نثر بکرین
به بهیم همراه سلطان بهیمبر
فصل مژده کون کون بیکان
نثری نثر نثر نثر نثر نثر
سین مسرور داراه ایل گردون

تَنْتِ بِهَوِ سِرْزِ بَرِکَتِ

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَصِفُ
الْوَاحِدُ فَوْنَ عَظَمَتِهِ

سَوَابِرِ بَیْجَمِ وَا سَمَائِلِ سِرْزِ

وَمُنْتَهَاهُ سُبْحَانَ مَنْ لَهُ الرَّقَابُ وَذَلَّتْ لَهُ الصَّعَابُ

رسول اکرم من سلیم کریم
رُتَن در بر جناب است بطحا
عالمی پرده مایه اژده بیدار
بنی بن منزه همک غمخوار امت
همین نش نش انسان خصت بانعام
ملک طمطم فیما من منزه باری
تنت گو بر و طمطم برن نشا لاک
بران هر دم سوا سوا الحمد لله
و چھی نشا من نمس اند اند مالیک
کره من لقمه کو نمس بیک جا

نمونه توره سهرماه عظیم
لگس شیخ نندی فرزند عظم
و شیخ المشب ثرافت مای بسیار
لکھان بعضی خلیل کرطافا

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ

چین ملکاه عظیم الجنة چالاک
رسول اکرم من سلیم کریم
بحکم حق اخضر کت کره آرک
و چین ساری بران آسی بری

بران پس تقو خلیل التامیری
نزه کریم ذات پاکن بکر مکریم
منگن کره ذات پاکس عفو امت
به فخم برخ با سلطان سادت
سین رهی رسول نبیک فرجام
گمت مشعل شریح باری
نهایت اسوش قدری طاف راه
فرشتن و اریاه عظیم چپش
طویل الف محبهم اس واره
ای شیخ هر دم سویی باری

سُبْحَانَ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ سُبْحَانَ الصَّمَدِ الْغَفَّارِ سُبْحَانَ الَّذِي لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ لَيْسَ يُولَدُ وَلَا مَوْلُودٌ

جماعتش اس برن ایلایم
مره کر و افق بیدین او کبر
بمونه همی شرک الیمنه لا شریک
شرک آن جناب اس ای شهنشاه
خداوند امیر از شرک حل رحبه
و مکر و فسق و بغض و کینه و چپم
سهره اماران لبت ناک سوزان
بطمطم برن ملایک آینه
عجایبها و چین گو نشا لاک

کران بیمار شاه آرک بخرم
و پس و چین که ای سلطان بطحا
چهره منکر آسمت چالاس طریفش
چهره مسکن مشرکین من یاد و رخ
خداوند امیر از شرک نفی رحبه
به و لشت گو روانه شاه بطحا
سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ النَّارَ
بِقَدَرِ جَلَالِهِ جَلَالُهُ

به و لشت پتره چو جان بخرم
چهره منکر آسمت در دور دنیا
سهره با نر چهره پیش فرات الق
بلا شک مشرکین کهن یاد و رخ
ز کفر و بدعت و الحاد و چپم
هنا اک بر و طمطم برن راه دریا
چهره و المن نهایت کوزه ناوان
بران شریح نروان خم ریاده
دژن کریم لفق عقل انداک

به طریقت گویند که پند و نصیحت از وی بیرون
درین دریا و درین ساری منافق
ری گدازی چهره آواز دریا
برافس بر کفایت الحمد لله
در آن پس هر چه شمع گردون شایان
صلوات و هم نیت سوز سجد
ای که شمع منی مطلق بطحا
لمعه نافت از عکس نیت
یافت مغرب شمیس اولیان
کن ترا می خطاب بر روی
آن کتا بیکه می برد آن است
قال تلك الرسل فضلنا
هل انی مایه رطف لطیف
قد رحی الله ای حبیب خدا

منه تمام نام این دریا سی بریار
چهره یله بارش پوان از حکم بریار
چهره یله نرط نرط از نرط بریار
آنست که تمام ملک خمینس
محمد صاحب عالم پیا پس
سمو یار و پیر از شوق ساری
نعت شریف خواجگان

شمس ماتا ابله صبر عدا
شعشعه از لیل چون افتاد بطور
لفظ بالفظ مدح ایشان است
طاه و طاه و سوره یسین
گشت نازل از حق فی شریف
مرتب از حکم لایزال این جانی

پس چنین به گوهر الصوائف
در دنیا نیز چهره نموده و متوج مالان
ای دریا و در سلطان نجباء
بمبارک مرعبا سلطان دین
خداوند از روح پاک احمد
نترائی مصطفی محبوب باری
نافتی در جهان بنور و هدی
یافت نور شب خلعت بیضا
اخرام لقا لری شانت
ش کلمیم خدا از آن صیقا
زان بفضل زو فضل الفضلا
بر کمال زو آن دلیل مبین
ما مکتب از مکتب داعی
حیث یکفیه منک یا کافی

مشاهده نمودن سرور عالم کیفیت آسمان ششم

خداوند از بهر حکم هر حکم
حقیقت بینه نیت شین
شمیم گردون پیر از یکدانه در
مطل از بهر مایه سجد
از آن هر یک هر یک شش لک
پیران استاده ساری هم نرایی

کریم آسان به از گردون ششم
دایت چو کن از این عباس
بغایت پیر شاه زانو از حق بر
بر آن در اسیر و بایبل دربان
سبحان من سبح الاغلام
فی محاطها یسبح من

از معراج جناب سید دین
چهره فرماوان رسول پاک انفاس
نمک و دروازه طوطی از بهر جد
شهره لجه آسی ملک نرس فرمان
ملک تابع که در فرمان هر یک
بهری سبح هر جم سوی باری

روایهها سبحان من له الدیدان فی صفها و وصفها و ذکرها

محمد صاحب سلیم کرش
بهره در دل شوق ارموز ذوق خاره

شهره محمد صاحب سلیم کرش
بهره در دل شوق ارموز ذوق خاره

شاکر شاکر که اسی سلطان نجباء
خدا سوزان از بهر صلوات و رحمت

پس آنکه قفل مؤثرش گران
نهایت شود و نفع از نفع و فم

سپید داخل بگردون شاه بطحا
ملک بیجهن فیما سن منزه یاری

نوشته بر پاسبان پرتخ ششم
پران شبح هر دم سوی باری

سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَرِيمِ سُبْحَانَ النُّورِ الْمُبِينِ سُبْحَانَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ادباجایله درایت شاه معظم
مستول نه مقروض زن کوه قاف
ز فدا و درخشان قفل چارت
دین و حسن حقیقت و ناسر
به جوید و دوزخ همان بی کرم
نهایت سخت نزار ناز نهار
محبیب الیومین کزنگ اجابت
عجب دروازه نور علی نور
به بزرگ سرور و ناسر زرد
زه کبایه چینی کوم با دوزخ نهم
بحکم حضرت الله اکبر
و چین جایا مهیت نیز نزار
ملایک اک چین بر تخت آهن
سویشتناک نه بے پاک و راه
تندی آسمه منزه با شعله نار
زم مشرق تا به غرب پوط بسیار
سوخت آهنی آسود نر کشاده
ز ماهی ناثر یا نخی چها گاه
سهماه سرحم نه چالاک و راه
نخن و دست نازک گزده اکثر

مناک بر دوزخ کن پوین هم
ز ماهی تا به آسین رازی
ز بینس سنبه بر آسود کارت
دین و حسن چوپیت بیت لایان نام
رنگارنگ از غضب لغایه منت
نر نر چینی مان منگنه کرمس
کادو ک مطلب بخا این راک جفت
زین آسماش امن زین در
چینی پو حال دوزخ ای برادر
پس شاهین چینی پو قدرت الله
جناب حضرت و چین زرد
و خان و ناز پوین شعله مان
سوا آهن سواز ستری مری
تن تصویر و لیشیت عقل و درک
نیر نیرت پوان زن آسود سار
ملک پس آسود بران سخت آهن
نمک کهور شهبیت ساس آسود
ملک چینس سنا و آسود پیش
انخن کت گزده نازک مین همراه
و چین آسود پرتخ شبح ساری

در ادب و وار کافر نر صاف
به کرم خالقن آس کاساری
به طلیعت و زنجب پو پیمبر
خدا این نهایت ای نیک جام
ز دوزخ شعله تا امنت چها بسیار
سمیع حسن نه علم حسن نه حسن
سپید باب الامان سید از کافر
دوی و اتن بحکم پویش بکبر
پس چین کای سوار عالم
مه کز کینه نیر و حیا و زره کوا
و جهان کوا حال دوزخ شاه لولا
لنک نازک سو نروان ناز مان
سویشتناک نه چالاک و راه
گزینان آسود سلب یکدم از سرباک
نمسن و دست آسود گزده نار
عظیم الحیثه و راه آسود کوه زن
نمسن کهوران مین و یی پچهر و راه
سبه پوشاک مینیناک پیشش
چها مهیت ناک خم و راه سراسر
پرتخ شبح هر دم سوی باری

سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَجُورُ وَهُوَ مُلْكُ جَبَّارٍ سُبْحَانَ الْمُنْتَقِمِ مِنْ أَعْدَائِهِ سُبْحَانَ الْمُعْطَى

مَنْ يَشَاءُ يُصْحَبْ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّخِيبُ الْعَلِيمُ

به طوبیت خوف بر سلطان
سپین به حال نشاء نیک فرجام
به هوا ملک و زنجیر ای شاه عالم
فرشتن زوره بزرگ عظیم رهبر
به بوزنت مالک این روی عظیم
کردن سنی عرض از روی اندر
به چو چالش منتسب پادشاه
نمن بپیم چیه چانی با چانی
بهیمه مشک بروز حشر آسن
برانی گوسطاه الحمد لله
نوشی گینه و راز سرور یکدم
طهاه نمکین سپین محبوب نرون
نجمین بلبه بوت گوسطان نجوا
امرت می کلاوه مکنه کنه اب و
گز نهک پنه ریخ بکنن نیکار
دن واد و نفاعت چینه بخت
مه بهیمه مول موجی کهنه درکار
محبت شان دل من و در کرم
حبیبه والین چانی بخت
رسول اگر من نسیم حبیبین
نخمس بهیمه نسیم پاری گونا
فقیران علیران بپیم حجت کر
چهره نمره پنه بهرت این جانم طی

سپین ز روی نسیم دی منتسب
پژده و جیس مه و تمیمت دی ناو
بهیمه تابع ار چانی روی نسیم
نسیم نامت جناب بهیمه نسیم
شه نشاء نسیم کردن تمیمت نسیم
دین نشاء نسیم کله ای نجوبه اور
حقن کریمت حرام این پادشاه
بهیمه فر بهیمه حکمت ای نیکو کار
دین دوزخ ذران نشاء نسیم
در آن اثنا جناب آینه نام
سپین مخزون طهاه سلطان عالم
ز نرس افک بارید آن شجرین
در آن اثنا ندا آمد ز درگاه
گز نهی بلبه اب ماد راده نه
قیامت و بهیمه ز من ای شاه ابرار
رسول اگر من دیو یا اهل
بهیمه بهیمه حجت بهیمه امیرت اونا
ندا آمد سلطان بهیمه
در آسم از کرم آنها بخت
برن پروای کر از آب و عمار
نخمس آنحضرتش پاری گونا
قیامت کنه مه کنه سامانه بهیمه

سپین نسیم سوی استاده برنام
نسیم حین کله ای نشاء نیکو ناو
رسول اگر من نسیم نسیم کردن
بهیمه نسیم المرسلین استاده بران
نسیم دست رسول الله نامت
بهیمه نسیم اک کمر بنه چانی چاکر
نمن بپیم بهیمه نسیم تابع ار چانی
بوزاکت امر حق در اسفل نار
سپین مسرور بخت شاه بطحا
عبد الله نسیم نسیم نسیم نسیم
بهیمه بلبه والین دینا سوزان
بدل مخزون نشاء نسیم نسیم
حبیبه بهیمه کله دین کله نسیم
نفاعت کس کرک نزار حجت
نفعیق امتن از بهرامت
مسلم زنی مشک چانی چیه شای
اب ماد بحکم تو سپرم
حبیبه بخشی براب ماد
بهیمه کله مای چچی سلطان نسیم
امرت می کلا و نسیم بپیم گنده کمر
نسیم یا مصطفی رحیم نظر کر
بغیر لطف تو در مانه بهیمه
بسر سابه ز سر روی آمو بر

<p>غرض نه چهره شاه دین را طفا همنه شرف نه مالک از سر جاده کران ادرین یونان ریش</p>	<p>چهره بیم اندر چشم سار دکان اکتت گویو نه نه نیت سار طفا سبحان الذی یحبیب الساعی کلین</p>	<p>ازان پس نه زانجا آن نه نشا چهره ادرین یونان ریش ایران یونان یونان ریش</p>
<p>فالبض الجبارة سبحان الذی بمن دون صاحبین یونان طفا ملا فی گویو میکا بیل سار لاک ازان هر یک هر یک سار شرف لاک هر قطره ملک نیت سیت سار پیشو میکا بیل حاکم آن جماعتش کر گنیت ایران نیم آن حکم</p>	<p>پس کلیم گویو تسلیم و صلیت بهرت برکت یونان یونان طفا متابع مانوان فرمان بلا شک ملک سحر نودی با قضا یونان ایران سبوح سحر سحر سحر هر یک حلقه ایران سحر سحر</p>	<p>نیت گویو نه نیت سحر سحر شهر لجه سحر سحر سحر چهره یله بارش ایران سحر سحر ایران نادر سحر سحر سحر ایران سبوح سحر سحر سحر هر یک سحر سحر سحر سحر</p>
<p>سبحان الحق العظیم رسول اکرم سبوح کریم کران سحر سحر سحر سحر چهره انبار در انبار کاغذ ز نیک بد سحر سحر سحر پیش سحر سحر سحر سحر درین طواری مالکیت سحر سحر نیت گویو نه نیت سحر سحر ملا یک میان نیت سحر سحر</p>	<p>سبحان العزیز الکریم فرشتان اریاه تعظیم سحر سحر وین سلطان سحر سحر سحر سهره طواری چون سحر سحر چهره سحر سحر سحر سحر وین سحر سحر سحر سحر درین سحر سحر سحر سحر هنا آن سحر سحر سحر سحر سبحان از لباس سحر سحر</p>	<p>سبحان العزیز الکریم بشکر او میکا بیل سحر سحر غلامان نواکی محبوب باری نمی مرقوم کریمت آن ملک ز مشرق تا مغرب سحر سحر سبحان سحر سحر سحر سحر سبحان طواری سحر سحر سحر بزرگ سحر سحر سحر سحر ایران سحر سحر سحر سحر</p>
<p>سبحان رب کل مؤمن دین حبس مع وین یونان برافش سحر سحر سحر سحر چهره نیت سحر سحر سحر پیش سحر سحر سحر سحر</p>	<p>سبحان رب کل مؤمن پس حلین سحر سحر سحر سحر نیت گویو نه نیت سحر سحر ایران سبوح سحر سحر سحر چهره عالم یونان سحر سحر</p>	<p>سبحان رب کل مؤمن پس نام خدا ازین سحر سحر هنا آن سحر سحر سحر سحر دین حبس مع وین نام سحر سحر پیش سحر سحر سحر سحر</p>

براقص بر پا کھت تر شاہ فیجاہ
نعلے و محلے یتر منور
سمیہ یارو پرو سناوہ ساری

لغت شریفہ

تو رہ چھ پران میرہ داری
لگہ ہوئی پاری پاری کر
مہ حسن ناز چہوک پوزنم زاری
دورین برسد ساری کر
اولیائے انبیاء رود بر دور
داماد پیہ نا آنس رود
معشوق داور پو سناوہ یار
خستہ گے رنجیخ نظرہ کر
ہر آنہ جگر میں تراص اندر
الہی حل مہ کریم مشکلاتن
کرم عفو خطای ذات باری
پریشان حال پیوس نادانہ چار
بامید قوی اسے بوردور
مہ کاسم تنگدستی ہر سرور
ہر التنی گرس مغرور و غافل
زہ پچی معلوم حیات بیکساری
نور نبوت شہر ہفتاب یارب
یہ پیہو میر پرخ ہفتسم پادشاہن
نور حسین نور سے شایگانہ
پیہوین ہفتسم فلک از نور

کنار رخ انو پوٹھن پرخ علا
نہاوندہ بر رخ پاک حسد
شہنای مصطفیٰ محبوب باری

پروغناہ زالیفات سابل
لگہ ہوئی پاری پاری کر
بہرزل سوزہ نے پانہ جباری
لگہ ہوئی پاری پاری کر
نقاوئی رستمک خوان پاری
غوثن نہ قطبیں پچھتہ ظاری
غلمان و دی صف چار چاری
سلطان دینہ نیردین کر چاری
بستہ نزل کریبان ذوق باری
نامہ لگ سابل سر آسم رخم کاری

مشاہد نمودن عالم کفر و عیان

سٹہاہ مضطر گنت عامی گنہگار
کریم دربان داؤن یا الہی
برحمت برین مسکین بنگر
ژہ چہوک شہار یارب شکر کریم
کرم سماجت روا ای انب باری
پیہو پرخ ہفتسم پادشاہن
رسول اکرمین عالم پناہن
پیہو لکھنوت سماج شہاہن

سنتھم گردون پھون از نور داوڑ
صلوۃ و ہم تجبت سوز عید
مہ شوق دل پھن باذوق مال

لغت شریفہ

نورہ پانہ عالم سر گلہ پیہو چاری
سالہ ولہ سالہ معراجہ کر
بہ شوق دروان فتنہ نرہ ساری
انبیائہ سرزل پران باری
عرفانہ رضوان پناہ باری
عارفین شہ عاشقین مہبذاری
ہمدرد چانی سنہ شجاری
خزگانہ دہنم نیرداری
لگہ ہوئی پاری پاری کر
کران پیوس نورہ از دل معصیان
گناہیں ہند گناہیں ہم مہ باری
پتھر پیہو پخت پیہو سیلے یار یار
مسلم زری شنگ چانی پیہو شہاری
اگرچہ رو سیما ہی کردہ حاصل
عفو نقشی زہ کریم عطر یارب
دلک آئینہ کریم صاف یارب
کنا سازم بیال احوال سرور
کریم باری بیان کردہ دانہ
پتھے پاٹھ نقل کر ملا معین
مجلد پرزلون چون ہر نور

<p>امیر کو دروازہ از باقوتِ احمر تَمَسُّ شَتِ لَچھِ ملائکَ یَرِیْزَانِ بِزَارِی نَمِ بِرانی آسِ ساری قَرَفِهَا سَبْحَانَ الَّذِی سَطَحَ وَاذْهَبْهَا سَبْحَانَ الَّذِی</p>	<p>مُطَلَّاتُ نَتِ بَرَتِ فِی رَوْنِہِ حَمِ اَزَانِ ہر یکِ ہر یکِ آسِ مَفِیْکِ سَبْحَانَ الَّذِی بَسَطَ السَّمَوَاتِ الْاَرْضِ وَفَرَشَهَا سَبْحَانَ الْمَرْسِی الْجِبَالِ فِیْهَا</p>	<p>بِرَانِ دروازہ روحا ئیلِ بِلَانِ مَلِکِ تَابِعِ نَمِ اَسی ہلا شَکِ بِہی سَبِیجِ ہر دَمِ سَوِی باری الَّذِی اَطْلَعَ الْکَوَاکِبِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ</p>
<p>رِیوَلِ اَکَرِ مَن تَسْلِیْمِ کَرِشِ سَبِیْنِ دَاخِلِ گِزْدِوَنِ شَاہِ بَطْحَا خَوِشِی گِیہِ آسَمَانِ مَفِیْ مَنَاسِ مَلِکِ یَطْخِصِنِ قِیَاسِ مَنَزْنِ بَارِی سَبْحَانَ مَن کَا یَصِفُ الْعِضْوُ</p>	<p>سُطُہَاہِ نَمِ حَاجِیْنِ لِعَظِیْمِ حَمِ سَبِیْنِ مَفِیْ نَمِ فَلَکَا زَلِوِیَا کَشِ سَبْحَانَ الْعَلِی الْعَظِیْمِ سَبْحَانَ الْجَبِیْلِ الْحَکِیْمِ بَلْکَہِہِ صَفَا عَالَمِ الْغِیْبِ</p>	<p>تَفَضَّلِ مِثْلَکِ بَجْدِی رَکَنِ ا مَنَوَرِ مَرْتَبِ سَاہِ زَوِیَا کَشِ کَرِ اِنِ اَکِ مَرْحَبَا سُلْطَانِ مَنِ مَلِکِ اَزِ لَہَا سِ سَنَرِ سَارِی فَلَا یَطْهَرُ عَلٰی غَیْبِہِ ا</p>
<p>نَمِ نَتِ کُو ہُو مَٹھِ نِیْرَتِ سَاہِ بَرِ زَمَاہِی پَا نَٹھِ سَزَنَا نِیْرَتَا بِرَانِ ڈِٹھِ مَنِ بِہِی سَبِیجِ سَارِی نَمِ نَتِ کُو ہُو مَٹھِ نِیْرَتِ بِیْرَاکِ بَسَنْدِ لَہِہِ پَرِ ڈِٹھِ مَنِ بِہِی عَیْبِ نَمِ نَتِ سَاہِ مَانِ آسِ سَمِیْعِ مَرِ نَمِ نَتِ لَچھِ آسِ لَہِی مَنِ مَنِ بَاہِ دِوَانِ دِرِوَرِ نَمِ نَتِ غُوطِہِ رَاہِ مَلِکِ آسِ بِنَانِ لَہِ اَفْطَارِ الْوَارِ بَکَرِ اَکَرِ بَحَرِ النُّوْرِ سَارِی سَبْحَانَکَ سَبِیْدِ کَا مَا اَرْحَمِ</p>	<p>قِیَاسِ مَنَزْمَاکِ چھنہ سَاہِ بَجْدِی آسِ سَارِی پَشِ سَاہِ سَبْحَانَ الْمَخْتَبِ مَنَوَرِ حَمَالِ سَبْحَانَ الْمَصُوِّ فِی الْاَحْجَامِ عَجَبِ آسِ وَاہِ نِیْرِ غَرِیْبِ نَمِ نَتِ سَاہِ مَانِ آسِ سَمِیْعِ مَرِ مَنَوَرِ نَمِ مَظْمُورِ نِیْرِ مَنِ پَسِ ہر غُوطِہِ قَطْرِہِ اَزِ اَوِ سَبْحَانَکَ مَا اَعْظَمَ شَانِکَ سَبِیْدِکَ مَا اَعْلٰی مَکَانَکَ بِخَافِکَ اَرْحَمَ عَلَیْنَا</p>	<p>طَوِیْلِ الْقَدِ حَجْمِ آسِ وَاہِ کَرِ اِنِ تَسْلِیْمِ گِی شَاہِ مَنِ سَکِیَارِ سَنَادِہِ حَلْفِہِ کَرِ تَقِی رِوِی بَارِی بِہِی مَلِکَاہِ عَجَابِہِ نِیْرِ شَرِکَاکِ نَمِ نَتِ لَچھِ کَلِہِ ڈِٹھِ مَنِ ہَرِ لَفِی آسِ نُو ہُو ی لَہِی رِیَا لَہِی بَاوِنِ خَالِقِ اَرْضِ وِ سَمَاوَاتِ بِرَانِ بِیْمِ آسِ اَزِ ہر قَطْرِہِ اَوِ حَکِیْمِ خَالِقِ حَشِ کَلَامِ اَوَارِ بِرَانِ آسِ بِہِی سَبِیجِ بَارِی بَا اَرْحَمَ الرَّحْمٰنِ</p>
<p>بِہِ ڈِٹھِ کُو رَوَانِہِ شَاہِ لَیْلَاکِ بَکَرِ اَزِ اَلْسَانِ بِیْمِ چَلِ گَرِ گَرِ اِیْرِوِی اَلْسَانِ مِیْکَفِ سَبْحَانَ مَنِ بِرِزْقِ کِیْفِ بَیْشَاہِ اَزِ رِوِی گَرِ مِیْکَفِ سَبْحَانَ مَنِ لَیْسَبِیجِ</p>	<p>ہُنَا اَنِ مَٹھِ نَمِ اَمِنِ اَنِ مَلِکِ اَنِ اَزِ بِیْمِ چَلِ گَاوِنِ دَمِ مَحِ کَرِ گَرِ اِیْرِوِی اَلْسَانِ مِیْکَفِ سَبْحَانَ مَنِ بِرِزْقِ کِیْفِ بَیْشَاہِ اَزِ رِوِی گَرِ مِیْکَفِ سَبْحَانَ مَنِ لَیْسَبِیجِ</p>	<p>نَمِ نَتِ مَلِکِ وِ ہَمِ بُو نَٹھِ زَوِ اَسِ بِرَانِ سَبِیجِ آسِ نُو ہُو ی لَہِی اِیْرِوِی اَلْسَانِ مِیْکَفِ سَبْحَانَ مَنِ بِرِزْقِ کِیْفِ بَیْشَاہِ اَزِ رِوِی گَرِ مِیْکَفِ سَبْحَانَ مَنِ لَیْسَبِیجِ</p>

لَهُ الْخَلَائِقُ اجْتَمَعُونَ سُبْحَانَ مَنْ يَرْزُقُ السَّيْبَاعَ اَزْ رُؤْيَا كَرَسٍ مِثْلُ سُبْحَانَ
الْجَوَادِ الْمَفْضَلِ سُبْحَانَ مَنْ يَسْبِغُ لَهُ الطَّيْرُ فِي اَوْكَارِهَا سُبْحَانَ الرَّزَاقِ الطَّيْبِ
اَزْ رُؤْيَا كَا مِثْلُ سُبْحَانَ الَّذِي هُوَ الْعَلَى الْاَعْلَى

به پیشین گو روانه شاه بجا
چون نس سرور بر عرش عکاس
به پیشین گو پند زهن از حق شرار
چون بندگان و اسرافیل هنر
چون آسمی بران هر چه برای

شاه اک ملک پویش سر
دانش منورش نافور آس
به فتحم حال این ملک بکمال
رسول اگر من تسلیم کرس

سند چنین تحت الشری اس
از مشرق تا به غرب پو آس
دین و دین که ای محبوب اور
سرافیل طهاره عظیم چهوس
بهی تسبیح سوی ذات باری

سُبْحَانَ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ سُبْحَانَ الْمُحْتَجِّ مِنْ خَلْقِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلِحَمْدِهِ

از اینجا گو روانه شاه بطحا
و چون بامت کرک تسلیم گفتار
هستن شریعت ز ابراهیم همت
صلوة و هم تحت سوزی
منه ذوق دل بین با شوق نایل
والضحی الیس لکه سوی باری
لشد بوز سان زار بی
دولان عالمین چنی تلجاری
شاه بده کرلے یار بی
شاه بده کرلے آس یار بی
از ازل تا ابد چه جاری بی
لکه گند اسنس لار بی
بین آره کرلے آس یار بی

هنا اک بروند پویش
روایت بیاک چنی آس
انز کی شتم گردون اس
سمو یار و پرواز شوق ساری
لغت شریف

واللیل مویش ساری
اس چان فوین فوین باری
لشد بوز سان زار بی
نهیسیا چنی کران امانه داری
مارس چان ام چشم شماری
ملکن نه فلکن چان شماری
پانه زری ذائن تعریف باری
دنه از سالیس بر خور داری

خلیل الشرا ابراهیم سرور
خلیل الشرا همزه تا با اینجا
نواوند برنج پاک احمد
شاه مصطفی محبوب باری
پرو لغتاه ز صیفات سابل
حقه شریعت زری چنی باری
کج چانه سج کشر خوار بی
بانه زلو زلوی پانه جباری
خوابه شرف ناب نبوم چان شماری
رستمک گنج خانه زری آتھ ساری
شرف روز آس یار بی
التماس کران زری زو باری
لشد بوز سان زار بی

پیشین آمدن احباب گوناگون از مسلا و اعلی تا سدره المنتهی عجایب

از آن پس بروند کن احباب بسیار
پیشانی گو سویش این شاه ابرار

سنت ساسین به ناک نخی پیش
 سنت ساسین ده امرک نخی راه
 کرن طی تنق ذهب بام
 سنت ساسین ده باقونک مظم
 بمن مند طی کرن سلطان بنیاد
 حکم الله کرن طے زولن دور
 برکات آن طے کرن حجاب بالا
 چه گویم صف آن بحسب معلی
 تمک میوه چهره یار چه خوشتر
 کرانی ذکر کن نیکو سرشته

میان پرده پانصد ساله پیش
 نمون هند طی کرن از حکم دور
 سنت ساس پرده طلسمی پهن
 از آن پسین به از قسم سیاهی
 پران الحمد لله کیا بران چاد
 میان پرده پانصد ساله راه
 بسدره فالو نامت نشاء لطفا
 چه به خجاء سارده رنج و نت برابر
 برگ چمنس جو گوش فیل کبر
 و چمن گرز ملک می تلعت زواری

کرک طی پرده ناک نخی پیش
 سنت ساسین ده نیکو کنان
 کرن طی پرده طلسمی یکدم
 سنت ساسه زبوف اعدکهای
 سنت ساسین ده نورک شرمزور
 چه خوضر پاکذا نخی چه چو گاه
 در خناه اک چمن بزرگ والا
 کلک نه چهره چو فرماوان سرور
 بهر برگ بهت یک یک فرشته
 پران اسی می کلمات ساری

اذ یغشی السید منی ما یغشی سبحان من بی الا علی

و چهوک به شاه دین ساری است
 محمد صاحب سلطان دین
 بحمد الله تمنا و راو امشب
 زه کردیشوت ای حجت بن ابی
 پس انگه بردیشوت سر و قاتل
 اند شاه گویچه ان زفرین الله
 کجور ز کچمن برن شاه اسو
 بنادرنت کریمه سوزن نور
 نوی روح الامین دست احمد
 بکرمی بر سخته شاد و سرور
 از آنها اسو پرده ساس کرسی
 زبیر پاک پرده ساس اسی
 پیران اس اس قاری بر نور

پران صل علی احمد رونی
 ستماه آسوفوق ای سلطان کجاء
 بدیدارت برونا چا و مشب
 بحمد الله سواز عولن داو
 او بران چه نه ڈالبا نر خرن
 بران ڈالوچ چمن بهر گسار
 برابر شینه و راج و بران آو
 دینه اس پیده کر خالقن راه
 بکرمی بر شانه شاه امجد
 مچمن نمون اندکای چه اسار
 لکھنت نورین موی پو اسی
 به قرآن مظم اسو لکھونت

کران می عرض ختم المسلمین
 ملافا نول اسی و الله باله
 ز پیش خلق آدم اسین ان
 بسدره منتهی ویدار اند
 چمن نمون الی منراک لچه و را
 چمنس طب کھارنت انهار انبار
 دران اشنا کریم بهر سرور
 تنه انوی آتنت چمن و چمن کافه
 رسول الله روح خوار سرور
 عجب کرمی مظلوم پیرانا طلاس
 لکھنت انجیل پرده ساس کرسی
 سو پرده ساس کرسی نمون
 پران انجیل زبیر ساس رات

زیرک آس نه نجه ساس قاری
ملا یک آس نه نجه کچه لفرمان
چهره که صورت بدو در لفظ ملحوظ
کرن می عرض منعم المربلسنس
نمنا چهره ستمهاه بر نود و گمانه
کرت نیت بسوی آن یگانه
کروی ملکوتی نیت قایم نیت
فرشتگان بجا صلیان بید
چهره اعجوبه تا از قدرت الله
میر که نم حال این بحرین اظهار
گزنهانی اک بسوی ملک بغداد
زه دریا چهری درین بحرین بلانی
چهرن آباء چه شیراب احلی
زه و نتم ای رین نیک فرجام
بشارت در قرآن نین خوشن
مسلمانن زه چاکر جام پر
اکس ج به دنان چهری نه حیرت
چهره نیران بیه ز کوثر زامری
جماعتها اک و چهرن بر نود و راه
دیس روح الامین ای نیکوکار
به نه نایب ز به چهره کرم نیکار
پرانی گو ستمهاه الحمد لله
چهرن نهفتا بسوس آس اکبر
لغت آس بنو نبوی اندر یابن

پران رتق و پس از امر باری
لکھان اندر معارج اهل فطرت
دیوان اکثر چهری گو لوح محفوظ
چهره میو یی آستان ایشاه بطحا
جوار سکھ موئی یگانه
ملک بیم آس قرآ و کتابان
امم المتقیان کر امامت
پران گما احمد مرسل در بجا
نر بر سدره جاری بکر چو راه
دیس و چین که اسی سلطان بطحا
پیران اندر قرآن جله بغداد
ازان پس چهره نین بیای کبر
ملا و از غسل اسلی و اشهی
ونس روح الامین کاسی همبر
راعطناک کوثر چهری نین
ز کوثر جو به چو راه چهری روانی
بلا شک زه جاری نایب
نهی پا چهرن عجایب ای بسیار
نصف رخسار نورانی گمان کیا
بدن بازین جماعت بد خطا گو
تے پر نور چهره نازار رخسار
چهرن ملکاه پس انگه اک عجایب
سنت سار و مان آس بر سر
سنت ساس ریحی نه نیت ریلو

کافی ثراءت قرآن آسان
چهرن رسد ره کینتن نه قرآن
ازان پس چهره نین ایشاه بنس
سدره منتهی ای صاحب جابه
رسول اکرم بر نود و گمانه
نمیر که افتاد و خلف سلطان
سین فارغ نمازی نش محمد
نرانی حضرت باری تعالی
نر شهن از جبریل نیک کار
زه دریا چهری گزنهانی بحم نین
دویم دریل مصری چهری بلانی
مصفا و مشفا نر منظر
پس شاهن به بهینه ریا کونام
به گو دریا ای نور خوش کوثر
زه چهره کما ملک نیران و کوثر
نوار و در جان جاری گزانی
دویم چهری سلیح جوی جاری
چهرانی گو سوشا همنشاه ابرار
دین و حیس چهره کر حال اظهار
ولی ز به بهینتن بر نود و راه
به بوندت خوش سید سلطان جابه
ز سنایا عجایب نه غرایب
سنت ساس روح آس بر سر
کھر سینگ چهرن معلوم حکم پط

عرض بینک نمونہ بہت پرچی راہ
 بہر سر آس پکی راہی پہونیکھان
 بہر پیش نمونہ آسوی حکمین
 ستارہ آسودہ ریاضت طرز
 چمن نمہ گاڑہ دارا پتہ سی
 منقش کلمہ طیب برابر
 بہ طیش پر زہو جان حیرتیں
 مکان میں چو تخت عرش عظم
 چو آمت بہر استقبال مشب
 فرشتن واپاہ تعظیم چو پیش
 عطا کرنے حد اندر کرین
 چو نس پانے جزا باری تعالیٰ
 چہ مغرض ملائک تارک موم
 دو مل کھاون بخشہ پتہ ناون
 دین حسین بیان کرتے مہ فی الح
 بمن منر چھ برات روزہ وال
 وزان پس شاہ دین اک ملائک
 زوداہ لچھ آس نش بازو تروی
 بہر بازو سنت لچھ آس نش پر
 پہوی کلمہ شہادت چو سر آسو
 بہ ملکاہ خوب پیکر نیک منظر
 ووال پہوی بانگ از عرش معلیٰ
 کران عابد عبادت بانگ بول
 کوکر بانگہ و بخت گزشتہ و بخت

پہان گزشتہ بدلتا قدرت اللہ
 سنت لچھ پہی گزشتہ آس نش
 حکمت مہنت لچھ برنت فہم
 بہر دیا از ان اہکار یک لک
 بدو صد و چھی دنہ ز کلمہ آسی

سنت ساس لفظ آسی نس آسیران
 جرت تہو مت نمونہ دانہ نفس
 بہر دانہ متن مخنہ پھلن منر
 بزرگ مخلف بکہ گاڑہ آسک
 چمن رت گاڑہ لکھت آسیر

لا الہ الا اللہ محمد مرسل اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

مہ کرواقف سندس فیل فاس
 بہر پیش از خان آدم پیدہ گنت
 زہ کن بانو گنت اجمال مشب
 وٹن شاہس کہ ای محبوب باری
 چمن نہ غبات المستغنیان
 کرک پس ترک عمارت زہادی
 چہ مہور الی مالک قوم
 نس ملک نش منہ وفق جواد
 بمن منہ فنی ہند سارا حوال
 عجایب و پہان گزشتہ بطحا
 چمن دربارہ بڑا ملائک
 سند پر آس از بافت آسر
 جرت آس ز سرور و گوہر
 بہر عرش طہرین اک منارہ
 منارہ بہت بہت آسوی مقرر
 نشری بانگ بوزن اعلیٰ تقویٰ
 کران زامد ریاضت بانگ بوزن
 چہ ہم صالح و بخت چھی و بخت

پس چمن کہ ای سلطان عالم
 بہر ساس ویرین پتہ آمت
 بہر بوزن سرورن تسلیم کرش
 تہ رمضان المبارک زہادی
 تہوی ہم صوم رمضان معلیٰ
 چو نس ہزار ہشتاد ہزار
 دو مل کھاون بیکرہ نازال
 منقل بستہ گزشتہ آس راہ
 فرشتن و نس ای مجتہدین ان
 بسدرہ منشی از قدرت اللہ
 چمن شکل و سبیل نس تروی
 چہ از کافور کسر ہم ز عنبر
 بہر بوزن لکھنؤ نس آسو
 سٹہاہ خضر از سرور آسو پرا
 پنجم پہر س حکم حق تعالیٰ
 و بخت سجدہ کران چھی ہوی ملی
 کوکر ستر بانگ چھی ناز و بخت
 کران چھی شست و نوتم نور لختہ

سوره و فتنه کد مضمون زو فتن یارب
عباد ان ان اندر زو فتن گومت
سید القصة آن سلطان لطفا
کران گو عرض شاه حسن اندر
نیزنی نامت مر طافت خدایت
نه بهوم طافت نه جرات بهومی
دیش شاهین که ای حی و یکبار
دو دینے آئی که دله با نظاره
دیش جبریلین ای فرخنده آثار
کنم پر دانه اندر جلال
جنا بن دست جبریل یکبار
کران طے نم جهانک قباگاهن
تند قدا ز هر چیز برتر
دو شخصت مر بهر ذات اللہ
رسول اگر من از دست الہ
بذکر حق ریت با حق ملت آمو
دیش شاهین شفیع المذنبین
زایس مطلقش شاه شاهی
دین روح الامین یار و تنم
دو بهوم سنا منن ای شاه
سہ باره عرض کرد چن جناب
بحال زار من اکنون زو تنگر
کران شخصت جناب جبریل
پس انکه ای امرک پرده بواره

۴۹
مر غفلت کا نغم تحقیق یارب
پس مصطفیٰ یارب اگر نم
ردان از سدره سوی ملک علیا
لگس نی و ننه ای جویب دور
چون زین پیش یارب سنج کی
رفیق پس نه پت اندر دور
ربطی آئی یکجا همره دیار
نه کر ترک فای حی جبریل
بوتابعی ایچوس چاوی و فایار
تجلی نور زالم جملہ پر
رطن کھنوبر برقی برق رفتار
سین کوناہ فریح الامین
جلالن کر سچون پاهل کهنر
پس ای آمو گفتگو حسین سلطان
ملا یا زور سے آن پرده بکسر
نمی کر نک ندا جلدی مره تنم
بواللہ رحمته لک المبین
ملا یک نا پوزنت شاهان گو
بست نام نشان مره تنم
نه بهوم واقف نه واقف بهوم
رسول اگر مس عالی خطا پس
سین مجبور سلطان پیمبر
سپرده جان کران جلیس
سین اک آمو نورک نور منور

دو بهوم
زوال و محسوس سینه بر نم
جناب حضرت جبریل نامت
کر م خدمت نیامت چان ابر
ز سدره بر طحکن نه بهوم معلوم
بدل سیدان بهومت حال فی الفور
منازل کر سہاہ طے بشماره
مره سین یک مره کر کنه قال
اگر زین پیش هر کن موچه الس
نوع مجبور بهوم ای شاه بطحا
پس آن راه پانصد ساله شاهین
مشر لیدی سین بهی متیس
کران یہ عرض ز حضرت که ای شاه
وچین اک پرده ز رفنگ ابران
پس پرده ملا یک اک بهت آمو
دو بهوم پران شفیع منن ہا گو
قریشی بهوم محمد الطحی بهوم
کران سلطان پیش مر جاکو
دیش جبریل سدره اک قسم زہ
نه بهوم معلوم کنه مره حال مشد
کر م شخصت مره ای جویب دور
برای شخصت ناموس اکبر
انت گو بر و طح نہر شاهین
دو یکم از قسم دیگر فرسید بحر

میان پردہ پانصد و چھی راہ
 بہ پیش نشاء بن عرضی کران
 کردی رخصت بر افس با پنهان
 کران اپنا و منت بہ حبیبی اللہ
 کشادہ پر کران از حکم داور
 پنے ز چھ نموک از حد غایت
 از ان پس بکرا لش آ و دیش
 و چھان گزھ بدرالینا و صفائش
 و چھ نامت او پران اس حاجاب
 ز یک باد بگرے آسی ہی راہ
 دیو رخصت مری سلطان لطفا
 روانہ گو بجائے رخصت نامت
 دوران اثنا سو اسر فیل سرور
 پران پٹ کھنڈن با غفل و اور
 میان پردہ ساسہ و چھی راہ
 محمد مصطفیٰ محبوب داور
 و چھ نمہ پتہ مہ اک روانہ و اور
 الا ای بدرالین چھ قدرت اللہ
 سرور و پادہ فی ہند آسودارہ
 اندس پٹ یا تناسل امر درون
 نہ کبیراہ سرور یا پٹھم نہ گرمی
 نہ آوازہ کتو بوزم در اسجا
 کرت طے راہ شنبہ آو پردہ
 بدہ از انہا تا انتہا پیش

خدا بن تھا و شریانیہ چھ آگاہ
 دین فشاہس کہ چھ سلب طانت
 تو کل کر کجی عالی پناہن
 رسول اکرمین تھو جمع خاطر
 رسول اللہ ظنن بر پر بافر
 بیک پردہ از میکالین برابر
 رخصتہ مالان خان نار با پیش
 ازین دیبا از عون داور
 کچھ بد اس از کجوات سنجاب
 یمن ہند طے کرت میکال ہنر
 چھو نہ زین پیش رفتن مہ یار
 زن تنہا ترنت سلطان بجاہ
 سپن حاضرہ نزدیک پیمبر
 ترنت گو بر نہٹھ نہت ہا و سلطان
 خدا بن تھا و شریانیہ چھ آگاہ
 کرم بر پر اسرافیل سرور
 سو گویا آسو پر کرمت سرور
 میان باب سٹ ابحار جاری
 دہا ہی تا تر تاسخی چھ آگاہ
 ترنت دریا نہ ڈلوٹھم زبرد بالا
 نہ کبیراہ نہ تہاہ و پٹھم نہ گرمی
 کچھ بدہ فی کوہن طے کر مہ کبیر
 مطول تہ معرض نور پردہ
 کرت طے پردہ اسرافیل سرور

یمن ہند طے کران نامت بران
 چھو نہ زین پیش رفتن مہ یار
 پران انا تو کلنا علی اللہ
 سپن میکال ہنر نام حاضر
 بہ پیش آ و در ہا اک بڈ نہت
 بیکدم طے کران دیبا ہی اکبر
 نہایت آسو بڈ دیبا ہی آکش
 مہ رہبر آسو میکائیل ہنر
 میان پردہ پانصد و چھی راہ
 ہزاری گودنان و پیش سرور
 ہنر رخصت ز سرور درایت
 پرانی گو سٹہاہ الحاکم اللہ
 سرافیلین موثر پر شاہ لولاک
 کچھ بد پردہ ہا و پٹھن او پران
 چھو فرما و ان رسول میک نظر
 کچھ بد پردہ طے از عون داور
 سٹہاہ بڈ آسو یوی روانہ و اور
 کشادہ زبٹ نم پر آب ساری
 سرافیلین بہ زین ابحار ان
 نہ تار یکی و چھ نہ کاشن راہ
 سراسر آسو جھکل بلکہ شنبہ
 مہ مرکب آسو اسرافیل سرور
 بلا شک یکہ راہ سالہ راہ
 کران گو التجا پیش پیمبر

بدو رخصت مره ای سلطان کجابه
 روانه گو بجائے خود برابره
 پیران گپے نہایت حسبی الله
 رسول اکرمؐ نس مبینہ
 سو رفوف پھوی زمر وارہ اور
 بہو واقف حق بکھنش بالتمہی
 ایک سر پہ نہ پھان اہل اذن
 یہ مان اہل تقویٰ صاحب فکر
 بکھنش پھوپہ گویت کاٹھ پھوار
 فرائے ملت و نام محمدؐ
 جمیل از جمال خویش برت
 محمد مصطفیٰؐ شاہ مکرم
 غرض استادہ زت شاہ لولاک
 بر رفوف طی کرن نم از کرم
 سنت ساسین یہ یا تو تک معلق
 کران طی گو تہن عجیب بریدان
 سنت ساسین وہ مائی نور الوار
 کران طی گوشہ عالی منازب
 بر رفوف ایستادہ شاہ طحی
 سو رفوف گو منن غلیب عینین
 بڑہ یک پڑہ از اجاب بالا
 بہو فرماوان رسولؐ والجلالی

بہو نہ زین پیش و فتن مرہ بار
 تن تہاد را بجا شاہ دین
 سران لخم النصیر اللہ مولیٰ
 قدیرن سوز از قدرت بیکم
 محلی و محلی اثر منور
 حکیم چون عماری سپاہ کرم
 بہ پھوی معلوم سارن پاکیزان
 چہ کرم عالم و اقبال بسیار
 عمارے زردان یا شاہ ابرار
 ازین شمس منور زہر ہوش
 بنور ذات پھن پر نور کرم
 کھنوی نرت رفس پٹ ساروار
 کران طی منازل عقلا و رک
 سنت ساسین وہ روکی اس پیش
 بر رفوف طی کران گو ز مطلق
 سنت ساسین وہ از قسم سیاهی
 بر رفوف طی کران گو شاہ ابرار
 مہان پڑہ ساسنہ زچی راہ
 پیران آسوبے تہا حسبن اللہ
 تہت استادہ زت شاہ طحی
 سو باقی آسونا عرش معلیٰ
 کرم کس مہری جز ذات اور

پس محبت سوا اسر فیل سرور
 برا فتن تہا شمس کرمہ پدور
 سبب سارن بہب کر سار
 سو رفوف پیش سلطان معظم
 زمر و کوری و نان بعضی پھامی
 بقارت حکمتو ستن سو کرم
 یہ نان اہل ذل نہ صاحب کرم
 دیدن رفوف نہایت قال بسیار
 پھم ہم بہ زردان محمدؐ
 بہ سرے شک پھوش اہل ہوش
 بر رفوف کھنوش ہنشاہ و عالم
 عجائب پھن بسیار بسیار
 سنت ساسین پڑہ از راہی نامت
 من من طی کرت یا تو تک پیش
 سنت ساسین وہ جتک و رشتان
 بر رفوف طی کرن زبون الہی
 سنت ساسین وہ از قسم عجائب
 زیکہ نا دیکرے اللہ باللہ
 پھان گو شاہ دین نامت پھن
 پیران آسوبے تہا حسبن اللہ
 حجابوک ناو پڑہ لا ابالی
 مرہ پھوم پس حضرت اللہ اکبر

در بیان حاضر شدن روح مبارک حضرت شیخ عبدالقادر جیلانی رض بعد رفوف
 بخیمت اشرف سرور دود عالم صلی اللہ علیہ وسلم ناعرش معلیٰ

دین بد ذات پاک بپایان
 مژگان زین سستی به جلوه دار
 پهن چشم مقدس نش منور
 سوگیا ناله چین آسمان
 به بسیم الله به پور فیک منظر
 ز فرزند ی رتس شاه مدین
 ندا آمد ز حق نامت سلطان
 چه یونامی نام پسند عبد قادر
 چه یواغراون نه افغان سبتاد
 به میان و سلن منیر به چیده
 و نش نامت رسول پاک شان
 خدای پاک غم ساری نه کای
 زه نش بهر طلب بن چون انسان
 دم عیسی زه آسی نه امر زدن
 عطا کردانی زدی خرق عاوا
 بگرد نهائے خاصا چانو دایم
 نوی فرما بپرسن و سنگین
 واقداحی علی اعنق المرحال
 بدوش نشاه جیلان بد مبابان
 بران الحمد لله گو فرون تر
 به تحفه قادر به بهوی مفصل
 بهوی بهوی بد و سبزه نه نیک
 پس بهیم تر صد کمال نهی پور
 بهیم نه بپرسن مرز نه قاسق

سمت راه سوزش زبیر خرب
 هران به پوسن چمنس نه راسوس
 برت فخرت زوز فاف دور
 پس رفوت حکم رب اکبر
 کفتوی سلطان بن سادی بهیم
 مشکوی کخترن انن بهت کار
 به بهوی فرزند چانوی غنن بزدا
 بهوی گو میران پیر پیران
 بهوی مشککشا گو شاه بخراو
 پس خوشن ز فخرن محبوب بزدا
 ز بعد صاحب من فضل نه دان
 نه اسکندر داری نه سماو
 فرشتن نه نه مالک سوی سبحان
 کرک انن و لبتن نه نه سزار
 عنایتهای گوناگون کرامات
 قدم چانوی بگرد نههای خاص
 منیبس پای به بدر نهضمین
 مشایخ بهی لکھان دوش حضرت
 نشان خطوه محبوب بزوان
 الا ای معتمد بهیم در نهائی
 به حال پیر پیران تر مدلل
 بحمد الله عقاید بهیم به خوشتر
 بقیه معجزه نور علی نور
 خداوند بیاس نشاه جیلان

ز مرد کوی سولور برق رفتار
 بعینه پوزن زن بهر آسوس
 تشد موی معنر مشک افشان
 پس حاضر بهی نزد بهیم
 مشک آتش شرب سلطان و منس
 مره کد واقف ز حال برق قرار
 چه یواز نسل حسن این پوزاد
 بهوی گو فوفت عظم فی جیلان
 چه نیکین منیر به ادلی برگزیده
 به حال محی الدین سلطان گیلان
 گروه ادلیا تابع نه آسی
 بدل مشغول اسکندر عبادات
 نه تابع دایم آسی چون سلیمان
 رضا روزن بهرم بر نه غفار
 قدم میون چانه گرد نه پیر فایم
 بهیم ثابت تقابلیت ز امر زدن
 انا الحسینی و الخدیج مفانی
 بده ظاهر حوآن نه نهیت
 پس خوشحال سلطان بهیم
 حقیقت پیر نه نه حکمای
 خدا تو بین نه به اعتقادک
 نه جیلان مره پس بهیم باوایا
 کراماتن بهی سندر منافق
 کرم حاجت روانه مشکال

الهی عاقبت محسوس کرتے
 شکستہ چہوی و زینائی و آہ بنگر
 نظر کر سن میں سن سے بسیار
 تھو و نت مشر بہ کم از تہ العین
 رحمت فطرہ از طرف علیا
 مہ گے حاصل علوم رب العالم
 ندائی اذن مہی گوشتی نام
 حکم اذن مہی زاستقامت
 تبت پو پوٹھم معلن عرش علی
 پوٹھم ساری و صنع حق بیکم
 بنور لا ابالی عرش اعلی
 متوٹھم نامت کذلک لعلین اذیا
 چہو چاہوی گوٹھم عرش کی تاج
 کھنڈیں نہ امرت و اندوہ عالم
 چہو فرماوان جناب شاہ لہلاک
 ز ذات پاک باعزاز آمد
 حکم اذن مہی کذلک اقام
 بخوبی گوس جولان للمکالم
 مہی و صل کر سہنی ز موی
 گندم مہ رانی دل با ذات اللہ
 حبیباً قرب من دیات باب
 بود الشیخ و مقام قاف سہن
 ندائی حرف حق یعنی اتی اند
 لبس مفصلاً مشہود خدا گو

زو و پیش دل خوشنویہ کرتے
 چہو فرماوان رسول بیک منظر
 بہ تختش نہ فوس نہ حصار
 کھنڈیں بامیت بکری ہوش ساری
 و مالش منزمہ پوز امر تعالی
 بہر مویم کشادہ وصف شہدا
 مہ گو کہ ساسہ بھیرہ از روی انعام
 مہبان ہر قدم ز بھیرہ پوی آسوی
 عظیم الشان مجلسی و معالی
 و پوٹھم عرش اذیا و استندیل
 مجلسی آسوی از بھر مجلسی
 تہی از طرف حق آواز ایم
 ز سفلی تا علیا زری بہر محتاج
 ازین پیش آسوی شش لہ اسان
 عجایب و پوٹھم از قریب پاک
 پس امکہ و اس از عرش معلی
 لہجہ بدہ فی کوہن گوٹھم شش نام
 ندا آمد ز حق نامت مکرر
 رُخ دل کن لہی حق تعالی
 ندائی اذن مہی باز آمد
 قریباً قریب کوئی دروازہ دریاب
 چہو فرماوان نبی تہہ باغ ازل
 خدا چہوی در صلوٰۃ آداب شش
 سواری پردہ پوٹھم لہر اللہ

شدہ رخصت نہ شدہ آن پوٹھم
 مشکل کر سیاہ و پوٹھم منور
 پوٹھم پوٹھم پوٹھم پوٹھم
 زمین آگے سلب از اجلال باری
 زوٹھم پوٹھم پوٹھم پوٹھم
 بہر اعضا کلام گوٹھم یارا
 گوٹھم کثرت مہ ساس اذن مہ
 زماہی تا بیکوان سما آسوی
 مہ زیت زیت عرش معظم
 چہو ہر وہا پوٹھم ازل اس کی قیل
 مہ یاد آو و فاعل لعلین موی
 بنعلین کھنڈیں ہر عرش معظم
 پس لطار ہر عرش معظم
 زلس لہرہ خدای کرند مال
 ندائی اذن مہی باز آمد
 عرش تراوت پیکان گوس علیا
 پیکان گوس لہ نہایت ملکات
 پوٹھم پوٹھم پوٹھم پوٹھم
 چہو فرماوان نبی سرکار والا
 ز ذات پاک با صد ناز آمد
 قدم تراوم مہ اک و طرہ العین
 زخم آلوٹی صحب کبارین
 غرض سلطانین اصل سخن
 ز سزنا یا سہن لہر اللہ

شهنشانی چو نه ارشمان عالم
 چو کر امکان نه بوزت بلکه کانشاه
 به و چو نه شهنشانی به پیش آید پاک
 خدایس نش شفیع المذنبین گو
 چو خوشی اوجی الی عهده بگفتا
 پریم پیش خدا با صد ندامت
 سلام از علینا صاحبین نام
 جو البش فرض بهی فرمود حضرت
 خدایس از رخسار جبرائیل
 زه که مشر و نه درباره مشر و اک
 سلام کرس حق از روی کرام
 روح مصطفی محبوب بزبان
 کلام پاک نمت ساس ساری
 تهنود نه ساس پیشه بخاطر
 بیک ظاهر کرک شهنش حکم
 بهوی گو علم دین کبریا کبر
 مگر سلطان دین سوار عالم
 بهیه تخم اسرار ذات حق تعالی
 نمی سوار نه بهای خالص
 ابوبکر و عمر عثمان حبیب
 یگو اسرار باوی پاکبازان
 باین اسرار تخم گیمت بهیه مشر
 علی هذا القیاس بم ما بقی بهی
 کلام پاک بار باری تعالی

چو ناممکن چوین از نسل آدم
 بصیرت سرمه مازاع لاگس
 و ذی کمرنی بفکر عقل انداک
 رله و دیا بقطره دی سیدین
 بشرح ذالذی مارا چه یارا
 کریم السلام علیک کریم
 پریم از شوق دل آغانه انجام
 پرری بس بر رسول نبیک کوار
 دئی به چند مرتبه آیه تسلیا
 کنت کر یا چاوی شهادین
 زه کر نک یاد تخم بروفت اکرام
 خداوند روح پاک اسما
 کران گو با محمد ذات باری
 زمین ساس نه بهی که خنای بار
 کتابن منزه بهی تری بر نرغ
 یمن هند حکم لایطهر آید
 باند یاسر اید دو عالم
 بهیه کلمک سرونی تخم بر زبان
 تهنود دل که بهی خوش نروان
 منور که درون تهنودی پران
 کرک باوت برن نرانی لارن
 تهنود نه قادری بهیه نقشبندی
 دین امت تقی و متقی بهی
 پس ذالذی زور پیش پیدا

تخی سر لوزن شهنشانی
 پیش پیدار تخم بی پرده مودس
 محیط رازها سلطانین گو
 سیدین احمد حسن نور علی اند
 التجبات والطیبات ثامت
 بهیه رحمت نه برکنه بر مودر تخم
 کران تسلیم بر مودن بهی سوت
 سلام و هم نیت شام و لک
 بهیهان گز نه ای گدی شاه لولاک
 رحمن تخم شفیع المذنبین
 زه کیه گوی بهی که نه صلوات
 صلوة و هم نیت سوز بهی
 دین شهنش کر نه ساس ظاهر
 بهی ساس بانه نس گز نه کو بهار
 سوز نه احادیث و لغا سیر
 بغیر حق کس هرگز نداند
 یمن برت شد خیر شاه بطحا
 بجای شیش بنو بهی چاربان
 خصوصاً در دل هر چار گیر
 این اسرار کر شهنش شهنش
 بهیه ده خالوا ده بم بهیه مشهور
 نهایت شهنش در ارجمندی
 تهنود یا تهن کران گز نه الطحا
 زه کر نک بانی اکر نه تهن

تہ مطلب میاں پیرک زیا عالم
 چہو ہم قاضی چہو ہی منفرد چاہے
 مہ کھارک لامکانس و چہو تہ قدرت
 روان تحفہ سببش غمگسار
 رسول اکرمؐ پویش تہ پروا
 انت کیا تحفہ رب العالمین
 تہ چہوک صاحب چاہی ہر پر غم
 میر تہم رحمت کہ پروا تہ باب
 قسم چہو ہم چاہی انکھ امت
 نقول تہ پویش ذات اللہ
 رسول اکرمؐ کر عذر ثوابی
 پس ذاتن کہ ای غمخوار امت
 دوبارہ عرض کہ سلطان دین
 ضعیف عاجزان ہر محنت
 بہن دین پران آں بملان
 حکم صاحبین والاعطابین
 کرم بر بندگان خویش فرما
 پران پائزل نماز ای تمہا
 نماز پنجگانہ صبح و پیشین
 روایت مختلف الخضرہ تہ قال
 و پچاہ ختم گو بر پنج اوقات
 با حکام الہی دارہ گردن
 یکو فر بخو تہ نش بین یگی
 بہر نعمای بہت باغ زند

تہ مقصد میاں پیرک انزل آدم
 پس ذاتن رئیس منز تہ پلا
 و چہانی گزہ چہو گوناگون قیامت
 تہ و ختم کیا انت تحفہ تہ بار
 کموک چہو ہی ای خداداد تعالی
 جناب عرض کر اول کما ہی
 غم امت مہ چہو ہم نردن ماہم
 پس ذاتن شفیع المذنبین
 بخت و اتناون چہاں امت
 و چہو چہو ہی متنس فرمان ای بار
 تہ چہوک رحمان رحم یا الہی
 سہ ماہہ روزہ نھاون بہر اورد
 میبہن رحمۃ للعالمین
 پس ذاتن چہو ہا تہ پل روز
 نقول بر پائمن از جان ان
 لونی اللہ رحمان الرحیمی
 بنی آدم چہو عاجز عفو تہ ما
 دین اک انت صبا مکہ رمضان
 عصر تہ شام بخفتن تہ زمین
 و نان اکثر موی شاہ لالاک
 ز شش سر پائزل گئی بالمعاف
 طاعت چاہو ہم کہمہون فرما
 سپن کافر نی مرند نی گے
 یکو فر بخو تہ نش صد بار زمین

چہو ہم عابد چہو سبب چاہی
 بودہ ہی ای حبیب نیکو کار
 ملاقاتن گزہان بلہ بار بار
 رحمت سبب غفار سستار
 دوبارہ پویش ختم المرسلین
 تہ چہوک رحمان رحم یا الہی
 غم امت مہ الہی تحفہ بار
 تہ بے غم روز ختم المرسلین
 بامت مہون چہو ہی فرمان شہماہ
 پران پشہ نمازہ بہر دادر
 بکوش آدر جہنم کہ بباؤمت
 نمازہ بست پنج پرہ فی برابر
 چہو مخلوق جہان عابدہ مضطر
 نقول صدق پیر حق بصا یوز
 تہ بارہ عرض کرنا کس جنابین
 کو ہی انت مولائی القدیمی
 کرس فرمان ذاتن ای حبیب
 چہو فرمان مان اہل ایمان
 چہو کرم عالمو بسیار اقبال
 سہ بارہ کہ سوئی ایند پاک
 کرس تاکہ ذاتن متنس دین
 زنی مان نہ آئن پورا ایمان
 مطہر کنو چہو بہت حور و علما
 بلا شک روز محشر در سفرین

پہو نافرمانی کتو نار سوزان
کتو ز ظاہر و باطن نہ پیدار
بخانہ اہم ہانی و التو در دم
بہ سبزی بیوٹ پوٹھن گہ سبزی
چہن سوی آن ہی نہ سوزد
بقدرت گہن تم سر سراسر
گڑھان شکر یک آوینغار جلد

ذراں عاصی نہ نافرمان بہ نیران
دشن در لامکان شصت ہن نام
عرش لامکان سوزار عالم
چہن زنجیر و انج آلا فی
بوقت باز کشنن لہ پوہ نہ گہمت
زمینس پٹ پٹ پٹ سئی گڑھان

جنابس خات باکن جملہ اسرار
باین دانہ عالم بالعام
بخانہ زاوہ بامت ساروہ
بہرہ کس کس کس کس کس کس
لبیر آسمان آردہ و رہہ اس
سطھاء گوزر عجیب ساروہ سلطان
حجی کلم آموہ آثار جلد

بیان نمونہ سوزار عالم کیفیت حاج بعد از نماز صبح پیش صحابہ کبار و تصدیق نمودن نشان

سوزار صبح بر لبہ فلک آو
سپین بیدار و نہ نامت بہتر
مبارک ایل معراج مبارک
مبارک عقل او اکس مبارک
مبارک آو سرور از سماوات
مبارک آو سرور با مبارک
غرض سلطان بن ایشا و مانی
نماز صبح با یاران گزار
پس الگہ کھنہ پشیر شاہ لولاک
سر اسر باونک کر نک نصیحت
مہ مشب پسر کرا فلا کنی منز
پن سر باونم حکمت نہ قدرت
نہایت پاکذاتن مای ہرم
رؤف المومنین کرسن لہ مشب
مہ آردہ سال گے در ملک بالا

ز بچہ لانگاہ مشرق کنونی درو
مبارک لیلۃ القدر مبارک
مبارک صاحب تاج مبارک
مبارک قاف پیسن مبارک
مبارک ذاتی کرسن عنایات
مبارک بخشہ ناول سہامت
برون آمد ز جائے اتہامی
رسول اکرم من تانت ضو کر
کرن اول تنائی انرد پاک
بیان کر شاہ بین پیش اصحاب
بوفیمس لامکان شصت ہن نام
بصیرن سمر مازاغ لا گوہم
مقام قاف تو بین حاجی شصت
غرض مضمون این معراجنامہ

دہمیدہ صبح سلطان بہمیر
مبارک مطلع الفجر مبارک
مبارک شاہ لولاک مبارک
مبارک صد مبارک صد مبارک
مبارک سید پاکس مبارک
کرون معراج در دم پشیر
سپین راہی بسی نہ ناخواند
بمسجد شاو با یاران صبح پر
ز بعد حمد معراج حقیقت
مہ مشب کر خداین فتح ابواب
مہ مشب مای ذاتن سہامت
سوامی پردہ تم دیدار مای
شفیع المومنین کرسن لہ مشب
بیان کر شاہ بین خاندانہ
پہان در قدرت ہادی تعالی

بدنیا آسوی آن آسوی اگر
 چو فادری بهیشت با قدرت
 رخصت عقل زان شیرخواره
 جذاب شاه دین سارن چو نیرنج
 تیغ پاهن پس بگر یکایک
 ابو جهل لعین بگرین بریزند
 کز این روی سیاهی کفها را
 کرن اعجاز نسو اله خطاها
 ابو جهل نسو عتیس نه و لیدس
 بموال کار کرب لے شک پنه مرند
 بمو ایمان ابو فرید حضرت
 اوس ناپیده ایمان معجزین
 اگر سهو اغلط اسهم مره گیت
 بطعنه گز هغه زو مژدن تفریر
 اگر از رستی سهری کند دور
 پنجره بیمنت سٹھا گیت مضطر
 کر بما چاره سازا چاره کرس
 بحق مصطفی کز عنایت
 بحق حضرت فاروق عایل
 دل و جانم بنور خود فردزان
 علی المقصد رسان زین دنیا
 سپن منظور درگاه محمد

درین ساعت ره ارده بسر کر
 چه کس طانت ز اهل شیب بالا
 فلک چو بی طفل ای جوان چاره
 به بوزت حضرت صدیق آمد
 کران تصدیق معراج کیک
 صدیق درجه ذوات کرین
 سپن مقهور حدک زال نارن
 کرن شوق الفمرا پهای نگشت
 سپن مننه کاله بد بخش پیدس
 بمو افزار کردینک پنه سزار
 قباشر و مده اژن ساری بخت
 معارجه منزله کرم معراج سرور
 چهو انسان بهو و سیانک نبوت
 کسه گرا از بهالت میزند دم
 قباشر و مده گز هغن عیون متفرد
 غمن منز میندا چهی علیرزار
 رحیم لے نیازا فضل کرش
 بحق حضرت بوکر صدیق
 عقاید میان تھو مضبوط کامل
 بحق حضرت شاه دلا بخت
 پیاس حضرت سلطان بطحا
 رساله ختم شد و الله اعلم

فی بین بخت موت کر بقدرت
 گز هغن افق ز صبح حق تعالی
 باصحابان خانان گوجال معراج
 کران معراج کوی تصدیق آمد
 سپن مننه کز معراج محمد
 کرن افضل بعالم نم رحمن
 رسول اکرم سنان عنایت
 شهادت سنگریند ذریه مشت
 نهایت نین چه اعجاز محمد
 رضا و زن نمین بٹ رب غفار
 محمد الله خدا این کر به آسان
 بکشت سهری زبان لیکه هم بر سر
 کز ان غلطی گز هغن انجمن
 کز این چهی هرا لعنت تمام
 الهی بدر سکین او برادر
 زه کاسوس علم نه هم ساری بیک
 نایا بدر سکین هدایت
 شراب معرفت چا و هم زین
 حکیم حضرت عثمان عقال
 دتم ایمان بیه کر تم هدایت
 بر حمت ختم کز معراج احمد
 الهی خانم باحب کر تم

در بیان معجزه نبوت ماب در باره آن پیغمبری که منکر معراج بود و کافران و کفار و کفر

سپین مشهور عالم حال معراج
 گران کفار گئے نکذیب معراج
 چہرہ لکھو منہ در تنائی وارہ بوز
 ورہ ارہہ گزہن در آن ممکن
 صحابن ششم کھنہ از در گہ شاہ
 بہودی گوہن مہر مایہ بازار
 بہودی بابہ رٹ آن گاہ بہت
 گران نمونہ پیش شوہر نامہ حالی
 بہودی دن تل سو نمونہ گویوئی پیا
 بدریا زاہد بہر غسل ناپاک
 گیس مردوں زبانہ زامرد اور
 بہ طہریت گوسٹھاہ چلن پریشا
 سٹھاہ نمکین گزشت از قدر دیا
 چہن ہانہ ملک بگر ماک دریا
 اگرچہ شکل زن سپنوس ہنقدیر
 چہن وایس کرانی اس شیدا
 سبہ تر سرمہ در چشمان جاو
 ہلال عیب محراب جہان نش
 گل گلاب زن نش سو خیار
 وزن ٹھہر گل زن سرخ کینا
 سند گیسو پچہ زن کالہ ہمار
 بہر دم عاشق نہت کن طلب آمو
 شکم آسوس ملین نرم نہ گرم
 منہ را عاشقان لبت نہانی

لیکنی مشہور گوال معراج
 حصہ صفاک ہونک پیش سوز
 رسول اکرم صلوات سوز
 چہرہ کرامت ان ورہ ارہہ کرامت
 کہ دیوان کڈک آن مرد گمراہ
 سہ ماہی آہل ہت ہوی خانہ
 چھلہ ہے آہ سینہ بے شفقت
 دین نش آب چہونہ موہو پیا
 چہونہ نیتہ آب دریا نہ مصفا
 سو بلہ و نھونہ ہنر نامہ دن دم
 خمس آثار نسوان گئے برابر
 بدریا رود سانھاہ چہر نش گو
 ر شکل مرد زن ہنغھی نہر دراد
 سپن از شکل نسوان حال چہر
 عطا کر نش خدایں حسن تصویر
 نش قدر دیا ض حسن شمشاد
 ز مژگان شیر زن ہر جان ہو
 رخس بہت آسو خالاہ نسوہ فام
 نشدوی نشہ ہجر نہر طر حدار
 ز سنبل کاہت آسوس پیا
 چہان اس حسنہ نسوہ نم نہ عبار
 دیستان نا نشان نا شیرین
 نہ صف زہر افش چہم پیا نہر
 گزہ نسوہ ساق سیمین پیا نہر

مسلمانہ کردی صدیق معراج
 گران انکار معراج جس مکرر
 دین نی یا مٹھاہ چہوایہ ممکن
 گزہن گزرت بدینا اسوی
 گران انکار معراج جس بہت کرار
 زن کر بہر چلن نم حوالہ
 چہن مشک سدوز آب خالی
 بجلدی آہ نہو گزہن نہ دیا
 زہر غسل کردن کڈنہ پوشاک
 سپن تبدیل صورت نش بیکدم
 مذکر سی سپن نش جلد نسوان
 سٹھاہ ہزار پنشن سہرس گو
 ملک نش ٹھن نہ سو دریا
 سٹھاہ در ملک ہیکانہ پریشان
 وئے لظم نہر نہر بوسراپا
 نش خدر جلوہ گزن ہر رشاد
 بڑہ خمار زن فوس قزح نش
 دیو طرفہ آو زن ان زلفکوی نام
 وئی غنچہ مانک صف کینا
 ہنفشک آس گلہ سنہ زہچان
 سند سبہ مصفا زن جلب آسو
 گران بہر نشن زاب شیرین
 نش راخہ اس گلہ سنہ خانی
 کف پا سرکہ مہر ہندہ بگر گوی

باین شکل شبایل نه مثال
 بفکر خویش گیمز آس میوش
 به پیروی صندوق موته اول جلدی
 نه کن ز پورنه جامه لاک دربر
 دنی کم پارچه لاکن براندام
 کران از حسرت دل آس فریاد
 آهین موزن زن کنه گونید
 دینت کس نه گویند پیغمبرش
 غمس پط غم غمس پط غم غم
 گرس پط آو از سر حق تعالی
 گره لشن و خف و پنهان عاشق زار
 بومارس جان عشق زن به کفام
 دین جگر نه کم آنکه به و تم
 بو پنهان بار زلف و چو حال
 ز خاموشی پس نند عشق زار
 به گمیداد عشق بوز فریاد
 ستمه زاری کن نس کلزار
 غم منمنند بهس بو نگونار
 دین غم عاشق کای جو بیکر
 به لث زرا و گزده گلزار
 جوان پنهان کس ای دلارا
 کرسی خود متکذاری جان لقا
 بخانه و نایان آن بر روی
 بهن آو دین شش زاری لقا

پس از قدرت باری تعالی
 ندا کر نس سر و شن کیا کران
 نه کدو پشاک امه منزه لاک جلدی
 ندائی بله غیب بوزن سراسر
 ز پور زن پس معشوق کلقام
 دیان می می به کیا گرس فلدا
 سوکر آس و اب آس قهر قهار
 به کم کا پیغم نه به تبدیل گوهنی
 رملک اجنبی نس کون ماتم
 نظر بامت پس براه بیکر
 کران گو حال پیش یار اظهار
 کستر چمک کس خامد به چای
 کنی زن کیا به چمک در و پر غم
 خموشی کر نگار به قرار
 مندا صبر عاشق و به بیکار
 زگر به عاشق کره دید چون
 دین نس آب و صلو کران یار
 نه کیا زانک به کیا امت پیغم
 زخم کر باین محزون نظر کر
 غلامی از دل جان میکنم
 بهر غم بو بهی ای اک خاک را
 به بوزن دلبرن باق ز بسیار
 کران نروج آن دلدار خوشگوی
 بخو نه چار و خرواره موهیاد

بجزرت در سنده آس بلویش
 نه عریان کیا به چمک پیغم
 بهموزی رات اندر اندر گوهر
 دین پشاک لاکن ز پور نه
 مگر نس دل زن بر و بهر بیداد
 به جهان مانو اب حسن ظاهر چو بیا
 دین می می بهت کیا آس پیش
 مذکر سی نسا و نمشیل گوهنی
 در آن نانا جوانه اک سورعنا
 پس عاشق بیک دیدار دلبر
 بخو شوخی دین نس ای دلارام
 کتچ بهمک کیا به چو چای لاکر
 به کر غم جان عشق به غم
 سو عاشق ز الو اندری لوله نار
 بزاری عاشق بو کای پروراد
 بهم کن دینی لگو کیا دلگ
 دلارا من نس کای عاشق زار
 به بهم ما غم دینت ستمه پیش
 بهم مطلب بهار و صلوک آب یار
 مداحی با وفائی میکنم من
 کرنا هر بانی بیک به همراه
 نهمین به چشم جان انگشت افزار
 پس مسرور عاشق و دین خوشحال
 ز بعد مدت شش عشر سال

نمش نشن در گد کفر کس چخال
 نمی در خواب فرمای نمش کن
 به پیرس نمکین محزون نیرنگ
 کلیمش در نمش کن ای سیکار
 فرشته انبیا نس کن چه محتاج
 زه معراج کن کت انکار یامیت
 زه گری می مسح اندوشتان
 ستماه نام سپین از خوشن بنزار
 نعل ایقان ز اعجاز محمد
 سپین یکدم نمش آئینه دل
 ز خانه صحنس آن جلجلی
 چهلست زن رایه از دریا نبریا
 یکدم گوس پیدا عقل و ادراک
 پین پوشاک ربریا گهن رخ رایه
 پنجه پاٹ اس ناخنه پسنام
 بهوین دپس کیا چک زه پور
 بشکل زن ستماه جبران آریس
 گرم که دوهه میر از معراج انکار
 این بدو و نان بهوک لوت کونا
 درین ساعت زه کته پشمن زه با
 این چالوی به ساری قبل قل
 به بوزت بهو بهودی زرتی تاب
 عنایت کر نمش فنان هدایت
 ششانی ناله دیان اولار ان

نمش نشن در خواب شبه که آدمی
 بهو کیا احوال جانوی ننه بنوینو
 بهو در ملک عرب به خان مانه
 زه بهوی بنزار گوشت شاپور
 امام المکرسلین سزار عالم
 بهو نشن آو قهر کوی ریا نمانت
 کن بدگوش از موی به سرور
 بگریه لج نه کم ناله دار
 دس گو شوق بهار نمش نس
 ستماه روشن زیننه صاف باکل
 بهو س پط کت نه نم پوشاک زن
 بشکل پوشش عاید سپین نام
 مذکر در او بد از فقر دریا
 برن نرو آبه کوی گوه کن بیکار
 بهودی بایه دپسوی بهودی
 میگی بهه سال آریس حال حیران
 مرست شزارای سفر زنده خیر
 سزار نمکوی لبیم کر مس میر قرار
 بهمین دم گوک بر دریا و آبس
 گذارت و ننه ای بار نکو خواه
 گزینان معلوم بهویم بپانه ماگوک
 دزن اک باک بافتاج ابوب
 کن ایمان قبول نم از دل جان
 بوز بار نمش افغان و خیران

کلیم الله رسول حق تعالی
 بزاری عرض کرش کای پیر
 تنگ بهوین مرد نبیلج زانه
 محمد صاحب معراج سراج
 شفیع المذنبین عجز ار عالم
 بهاس مردیت کدای زه اترن
 پسر بهار نامت ماه رخسار
 ان ایمان به سراج محمد
 شلس صنف زار نمش نس
 دوهه که درایه بر دریا ستنور
 بدیا زایه بهر غسل کردن
 بهوین بحر عرب بهه نونه پوشاک
 پرانی گو ستماه الحمد لله
 بدست زن پهن آن مای خام
 کت کیا این جلدی آکنه دی
 بهن سالن بود در بیان آریس
 بتفیر بر قریب رب اکبر
 بهویش گفت زن ای مرد فدا
 انت زه آبه نطون آکنه نس
 به بهو ممکن گزین زان کله سال
 نشه مایوت با محزون ماگوک
 سپین بنزار از کفر و ضلالت
 برن کله سپین یکدم مسلمان
 بهو بهر در دنیا و دین بود

نظر بامت پس بر روی احمد
کتاب منزه افضل جان قرآن
کرت منسوخ زی دیان باری
کرم بخشش تمن از بهر لید
گواهی پیمون دان حدیث الهی
رسول الله محمد حامداً حمداً
نمیس رضی سبن الله اکبر
سپین ز امر خدایه عالم
یتھے پاٹھن خدایں شاہ لاک
مکرم سوی کرن از نسل آدم
مقام قاب نو بین نشین جای
سپین ارض سماوات پیدا
به مالک که ترک روز محشر
رحیم المؤمنین والی علم
سوی باعث خلق توک خلق ساری
فدا برکت نام محمد

برن سلم علیک یا مؤید
زه چو کل نعم الرسل سلطان معراج
لکه پاری مره لید که تباری
اوم ایمان بر اسلام قرار
نشر کجا به پیمون کا نفع الله بالی
غرض ایمان از نعم از دل جان
بنو ز اصحاب سلطان پیمیر
به لیزت دار به ایمان سلام
کرن ممتاز از عجاز نشیناک
فضیلت نس ثلث بر خیل مرسل
رحم افزون بخاین نس برن باری
سوی مادی سالیوهی ای خلق
چو خد متنگار نس سانی کوثر
سوی خازن جنتوک نس جو غلام
بمن برار نعم بیشک چه ناری
خداوند مره تل برکت داد

چو جانوی بن سر بر جمله دین
چو مخلوق جهان ساری نه محتاج
مره اتنام هم کرم لقصیری شاه
کرم اندل به کفرس گوین هزار
کران اقرار پیمون بیشک محمد
نس بدل گو بنو حق فردان
به قصه مشهور در دور عالم
الوک بر شاه دین اندکی اکرام
نشرت نس ثلث بر جمله عالم
کردن زادیان نس دین بیکل
نسندی نوره نس عالم پیدا
سوی قاضی محشرک نشانی خلق
سوی مجیب خدا معشوق عالم
غلام کنیز به نس چو رضوان
حبیب حق چه خدام محمد
زه محشر مبین کر بر امت او

مناجات در طلب حوائج دنیا و آخرت و اعتدال از طرف خویش گوید

بیای بدرالدین عامی گنگار
گناه و راه کرم ظاهر نهانی
سینمت چه هم مره بر طوع عصیان
و لیس چه هم مره نام خود تعالی
لیکن دل ز چکر شرک پریم
تو خود فرموده ای ذات الله

گناه بد چه بیای آن سوی غفار
گناه من منکر کرم تصبیح اوقات
بخشم چه وی زه کش دیای غفران
بطاهر کاخ عمل چه منزه لائق
عمل بد ز مره چه منزه کنیز پاک
گلان پیمون نشین به نرساری

خداوند دین دیبائی فانی
عمر ساری گندام در خرافات
نه چه هم کسب منزه منزه مملای
نه چه هم کردار کاخه شرع مطاب
بیه لا تقصوا من حمد الله
گناه من بند گوید به منزه هم مری

بوی چمنس با نرسن بوی نه مثال
 لاریه اثرت کینه جهومنه سامان
 شفیع المزمین غنچه ارامت
 شفاعت سوی کرم پروا میهنه
 اگر چه بزرگنه چم بے نهایت
 رحیم المزمین ناجی آدم
 به عسرت کاستم نصرت زه کرم
 پیاس مصطفی سلطان ابرار
 دل بیمار غم راده ثقله
 طفیل آل احمد بهر صاحب
 بحمد الله به معراج محمد
 زور بار نبی سینم به انعام
 به گو شوق دین از آشکارا
 رفتم کرم تبرک کنی ز بکات
 غرض نقشه است که مایه ماند
 کند در کار درویشان دعائے
 اگر سهو و خطا اغلاط اس
 پیاس حضرت سلطان بطحا
 برکت یجم بیت رسا سگله پرگاه
 کرن تخم عاجز اس آمین آمین
 بر صبح والدین من سوزن
 کرن کرد و سوا اس تخم چیه معفور

لایق قید موه زن در زلزال
 ولیکن سنت اس چم میا یاور
 رؤف المزمین سالار امت
 غم دنیا و دین کارسم میاری
 شفاعت تواء الوحی بدعا بیت
 زه چیه میا نس شفیع کن برین
 مسرت بخشتم امداد کرم
 زه چیه ک حاجت رعای منندان
 عطا در روز محشر کن لقله

پیاس نس نانی جهومنه اس
 محی مصطفی سلطان محشر
 رس و امانه پد سامانه جهومنه
 دلکند ادبی نس با آه و زاری
 شفیع المزمین سوزار عالم
 زه چیه به دوست جنت برین
 عطا ایمان کریم آخر کار
 شفا بخش قلوب درمندان
 مه در دنیا و دین کفتح الباب

در بیان خاتمه کتاب کحفه الابرار فی معراج احمد مختار

سپین تمام با و اشکر بجد
 غرض از گفتن معراج بنامه
 به بیشک زه چیه بیکار
 بماند سالها من نظم و ترتیب
 که هستی را نمی بینم بقائے
 و چیت به از معراج که به تخریب
 چو انسان به انسانات اس
 چیه گزیده صاحب تفری کن
 رجا و ارم کرن به یاد الله
 برن به فاتحه نه قل هو الله
 پیاس شاه جلال میا یاور
 ز سانش غور کر کا چه چیه بیکار
 الهی هر آنکه سکه اس خط نوشت
 عفو کن گناهش عطا کن بهشت

به جهومنه تفری و منت زاه بیتام
 اس بهیم زه گزیده خاتمه
 ز سعه چیه به منت به بیت
 ز ما هر زه خاک افتاده بجائے
 مگر صاحب دله زری جنت
 مدار حکم مضامین ان بشرط
 کون غلطی گزیده نس نس الله
 نظر گزیده کرن محتاجی کن
 دعای غیر وارین بهر سبب
 ثواب هر دو سوره بهر الله
 خداوند بهر باری کرت پور
 رساله ختم شد پر تخم بالخير

از دوکان غلام محمد نور محمد تاجران کتب
 تہاراج نمبر پنج بازار ستر گشتہ
 مایسمہ بازار - امیرکد

مؤرخہ
 جناب محترم - حسب الحکم کتبائے ذیل تجرمت ارسال ہیں۔ جو بل فہرست گزشتہ
 آئندہ جس چیز کی ضرورت ہو۔ ایک کارڈ لکھ کر۔ گھر میں بیٹھ کر۔ یا پنی سے ڈاک میں منگوائیے۔
 اور اپنے دوستوں کو بھی ہمارے دوکان سے تعارف کرا دیں۔

فہرست کتب غزلیات تازہ بریان کشمیر

نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب
صوفیانہ غزلیات	تصنیف دلسوز کشمیری	تصنیف آزاد کشمیری	تصنیف رسول میر
بیاض شمس نغمہ	بہار مدنی	سر آزاد	بیاض رسول میر
بہار مدنی	ڈرامہ شیریں فریاد	کلام آزاد نمبر ۱	بہار مدنی
بہار مدنی	بیلی و فنجین	پیام آزاد نمبر ۲	بہار مدنی
بیاض رحمان پنجابی	کلام دلسوز	پیام آزاد نمبر ۳	بہار مدنی
رحمان ڈار	خیال دلسوز	پیام آزاد نمبر ۴	بہار مدنی
پیچیم صاحب سولہوی	ترانہ دلسوز	پیام آزاد نمبر ۵	بہار مدنی
نغمہ صاحب	ترانہ گلستان کشمیری	پیام آزاد نمبر ۶	بہار مدنی
احمد طواری	ڈرامہ مصطفیٰ کمال	پیام آزاد نمبر ۷	بہار مدنی
محمد دگامی	تصنیف احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۸	بہار مدنی
ساز و سنطور	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۹	بہار مدنی
لولہ باغ	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۰	بہار مدنی
ترانہ احدیٹ	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۱	بہار مدنی
کلام لہ عارفہ شرور	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۲	بہار مدنی
کلام شیخ العالم	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۳	بہار مدنی
غزلیات محمد میر	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۴	بہار مدنی
شاہ غفور	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۵	بہار مدنی
محمد وازہ	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۶	بہار مدنی
سختانی	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۷	بہار مدنی
موسیٰ فارسی کشمیری	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۸	بہار مدنی
۲۸ حصہ عہد پورانی	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۱۹	بہار مدنی
آج کل کے تمام صوفیائے	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۲۰	بہار مدنی
کریم کے غزلیات کا مجموعہ	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۲۱	بہار مدنی
مفتی نال وقت سرور	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۲۲	بہار مدنی
بہار گلشن کشمیری	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۲۳	بہار مدنی
موسیٰ کشمیری	کلام احمد زنگی	پیام آزاد نمبر ۲۴	بہار مدنی

فهرست کتب کتبی بر مبنای عیانی بابت تاجران عالیشان و بزرگان غلام محمد زنجانی کتبی

نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب
نور و منار	حرم نام و مترجم	قصه نیکان و نیکو	خبرچه نامه	جنگ بدر	۱
نمایاں نبوی کا ترجمہ	۳ حصہ فی حصہ	۳ بہرام گوشت	۱ شیرین خرم و جگر	جنگ امام محمد حنفی	۳
نمایاں شریف کلان	انتقام بیدار	۳ دہرہ و بہرام	۵ شیرین خرم و جگر	جنگ مختار ۱ حصہ	۲
نمایاں شریف از جید بابا	۱ مختار نامہ حصہ	۱ بہرام گل اندام	۲ لیلی انجنوب کلان	جنگ امیر حمزہ ۵ حصہ	۲
کاشانی بخت و دولت	۲ کلد سنہ منقہ	۳ شاہ بہرام	۱ " " خورد	جنگ ششم نامہ	۵
کلیں لغت و رسم	۲ کلد سنہ از امین و لولیا	۱ سلطان محمد غزنی	۱ لیلی انجنوب بطر	جنگ سام سامنامہ	۲
کلد سنہ لغت و رسم	۲ کرامات و نیکو	۱ شیخ منصور	۳ مرکز	جنگ خاور و خوار نامہ	۵
کلد از لغت و رسم	۲ کرامات مجبور و عالم	۱ شیخ و نعان	۱ منطق الطیر	جنگ ایران ۱ حصہ	۲
حدیث لغت و رسم	۲ کاشانی و نیکو	۲ " " نامہ	۲ خلافت نامہ	مطالعہ غازی از	
کلیں لغت و رسم	۲ اسماں آخرت	۳ " " و موش	۲ مختار و بیطر و حصہ	شرح مرد المردین	۸
اعجاز و بیہ تجرات نبوی	۲ کاشانی و نیکو	۲ حاتم طائی و حصہ	۲ کلید و غز و چین	تاریخ عظمی	۱۳
کلا و بیہ در عشق نبوی	۲ کلام شیخ العالم	۲ فرخ فال کلا و حقیقت	۲ شکر ریز	چہل اسرار	۲
معجزہ نمین	۲ کلام لہ عارفہ و نیکو	۲ گل و صنوبر	۵ گل و کادی	اوراد و فحیہ ترجمہ کتبی	۱
مجموعہ معراج و حجاز	۲ کلا و شیخ	۲ کلد سنہ و بیطر	۵ گل و کلا	اوراد و نادیدہ	۵
منہر و قریب و کلا	۲ کاشانی و نیکو	۱ قصہ جند و بدن	۵ زیب انکار	کربت شریف	۵
معراجنامہ کلان	۲ کلا و شیخ	۲ " " معنی میثوال	۲ " " و زیبا	قصیدہ شریف	۲
وفات نامہ کلان	۲ کاشانی و نیکو	۲ " " عشق	۲ " " مال	چہل کاف	۱
قصص الانبیاء	۲ کاشانی و نیکو	۲ " " و عشق	۲ سام نامہ حصہ	سیرت نقشبند اردو	۵
حجۃ الاسلام	۲ " " و نیکو	۲ " " و ماه	۵ خاور نامہ حصہ	سورہ یاسین	۱
دعای صبح	۲ " " و نیکو	۲ قصہ زین العرب	۵ شاہنامہ حصہ	دعای موش و زنجی	۲
نور نامہ	۲ " " و نیکو	۲ چہار در ویش	۲ قمر الزمان مکمل	صوف ہوائی جدید	۲
قصہ حضرت خلیل الرحمن	۲ " " و نیکو	۲ " " عذاب	۲ جنگ نامہ	" " قدیم	۲
مجموعہ جنگ نامہ و حصہ	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ بہرہ عالم	اوراد و سہر و بیہ	۵
یعنی معانی الہی کلان	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ زینون	اوراد و نقشبندیہ	۵
ابتدای لاد و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ قندور	اوراد و فحیہ	۱
سلسلہ غزوات و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ دیبور	سماخ حضرت امیر	۲
روضہ اشہد کلان	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ خیر	تاریخ خانقاہ علی	۲
تذکرہ الشہداء و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ نال	جیات صوفی رح	۲
مجموعہ شہداء و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ زقوم	جیات محبوب العالم	۸
شہادت حسین کتبی	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ کر بلا	مناقب السادات	۲
لغز و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ خندق	سولخ شیخ زین الدین	۲
جنگ کلا	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو	۲ جنگ احمد	سولخ بلبل شاہ	۲
	۲ " " و نیکو	۲ " " و نیکو		مکتوبات حضرت امیر	۲

